

BURMISTRZ MIASTA HRUBIESZOWA

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA
HRUBIESZOWA – HOSIR**

Opracowanie:

mgr inż. Mateusz Bolekl – opracowanie merytoryczne

mgr inż. arch. Andrzej Starykiewicz – opracowanie merytoryczne

Płaza, luty 2024 r.

1. Wstęp	5
1.1. Uwagi wstępne	5
1.2. Podstawa prawna	5
1.3. Podstawowe założenia i metodyka pracy	5
1.4. Materiały wyjściowe.....	7
2. Charakterystyka miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego	8
2.1. Zawartość	8
2.2. Cel opracowania	8
2.3. Powiązania z innymi dokumentami	9
2.3.1. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.....	9
2.3.2. Obowiązujące plany miejscowe.....	9
2.3.3. Opracowanie ekofizjograficzne	9
2.3.4. Plan zagospodarowania województwa lubelskiego	10
3. Opis, analiza i ocena stanu środowiska	13
3.1. Obecny stan środowiska	13
3.1.1. Położenie i zagospodarowanie terenu	13
3.1.2. Prawne formy ochrony przyrody.....	14
3.1.3. Budowa geologiczna i rzeźba terenu	15
3.1.4. Surowce mineralne	15
3.1.5. Wody powierzchniowe	15
3.1.6. Jakość wód powierzchniowych.....	16
3.1.7. Wody podziemne	16
3.1.8. Jakość wód podziemnych.....	17
3.1.9. Gleby.....	17
3.1.10. Warunki klimatyczne	17
3.1.11. Jakość powietrza atmosferycznego.....	17
3.1.12. Szata roślinna.....	18
3.1.13. Świat zwierzęcy.....	18
3.1.14. Zabytki.....	19
3.2. Istniejące zagrożenia środowiska przyrodniczego	19
3.2.1. Hałas i wibracje	19
3.2.2. Odpady	19
3.2.3. Pola elektromagnetyczne	19
3.2.4. Zagrożenia geologiczne.....	20
3.2.5. Zagrożenia powodziowe	20
3.2.6. Istniejące problemy ochrony środowiska.....	20

3.2.7.	Odporność na degradację i zdolność do regeneracji.....	21
3.2.8.	Gleby.....	21
3.2.9.	Ukształtowanie terenu.....	21
3.2.10.	Wody podziemne.....	21
3.2.11.	Klimat akustyczny.....	21
3.2.12.	Powietrze.....	22
3.2.13.	Szata roślinna.....	22
3.2.14.	Fauna.....	22
4.	Zagrożenia środowiska naturalnego wynikające z ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.....	22
4.1.	Emisja gazów i pyłów do powietrza atmosferycznego.....	22
4.2.	Hałas i wibracje.....	23
4.3.	Odpady.....	23
4.4.	Ścieki.....	23
4.5.	Promieniowanie elektromagnetyczne.....	24
5.	Charakterystyka ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego	24
5.1.	Zgodnie z projektem uchwały plan miejscowy wskazuje podstawowe przeznaczenie terenów:.....	24
5.2.	Warunki zagospodarowania, ustalenia z zakresu ochrony środowiska i kształtowania środowiska przyrodniczego i dziedzictwa kulturowego oraz w zakresie infrastruktury technicznej.....	24
	Obszar nr 2.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
6.	Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji planu zagospodarowania.....	31
7.	Oddziaływanie planu miejscowego na środowisko i obszary chronione.....	31
7.1.	Oddziaływanie na obszary chronione na mocy ustawy o ochronie przyrody..	31
7.2.	Oddziaływanie na siedliska występowania chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów.....	31
7.3.	Oddziaływanie na korytarze ekologiczne.....	33
7.4.	Oddziaływanie na otulinę biologiczną cieków i zbiorników wodnych.....	33
7.5.	Oddziaływanie na stosunki wodne.....	34
7.6.	Oddziaływanie na pozostałe elementy środowiska.....	34
7.6.1.	Różnorodność biologiczna.....	34
7.6.2.	Ludzie.....	34
7.6.3.	Zwierzęta i rośliny.....	35
7.6.4.	Woda.....	35
7.6.5.	Powietrze.....	35

7.6.6.	Powierzchnia ziemi	36
7.6.7.	Krajobraz	36
7.6.8.	Klimat	36
7.6.9.	Zasoby naturalne	36
7.6.10.	Zabytki	36
7.6.11.	Dobra materialne	37
7.7.	Oddziaływanie transgraniczne	37
7.8.	Syntetyczne zestawienie wpływu realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego wraz z określeniem ich charakteru	37
8.	Przewidywane znaczące oddziaływanie na środowisko wynikające z ustaleń planu 38	
9.	Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji ustaleń planu miejscowego	38
10.	Rozwiązania alternatywne	39
11.	Odniesienie do celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym	39
12.	Ocena zgodności projektu zmiany planu z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi oraz ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego	41
13.	Przewidywane metody analizy skutków realizacji postanowień planu oraz częstotliwości jej przeprowadzania	41
14.	Podsumowanie	42
15.	Streszczenie w języku niespecjalistycznym	42

1. Wstęp

1.1. Uwagi wstępne

Przedmiotem niniejszego opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Hrubieszowa – HOSiR.

Prognoza jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko i ma za zadanie scharakteryzować wpływ jaki będzie wywierać na środowisko realizacja zasad zagospodarowania i polityki przestrzennej zawartych w ww. projektach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, zwanych dalej planami miejscowymi.

Zakres prognozy został uzgodniony w trybie art. 57 ust. 2 i art. 58 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. 2023 r. poz. 1094 z późn. zmianami). Przed rozpoczęciem sporządzania prognozy przystąpiono do zbierania wniosków na zasadach określonych w art. 39 wspomnianej ustawy.

Zakres i stopień szczegółowości prognozy uzgodniono z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Lublinie (pismo WSTIII.411.12.2023.KŁ dnia 18 maja 2023 r.) oraz z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Hrubieszowie (pismo ONS-NZ 7016.1.10.2023 z dnia 12 maja 2023 r.).

Wszystkie informacje zawarte w prognozie opracowano stosownie do stanu współczesnej wiedzy oraz oceny przewidywanych skutków dla środowiska. Zmiany mogące wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu i rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych odniesiono do istniejącego stanu środowiska, jego warunków i predyspozycji użytkowych rozpoznanych w najbardziej aktualnym opracowaniu ekofizjograficznym.

1.2. Podstawa prawna

Procedurę opracowania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rozpoczęła Uchwała Nr LXIV/498/2023 Rady Miejskiej w Hrubieszowie z dnia 19 kwietnia 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Hrubieszowa – HOSiR.

Podstawę prawną sporządzenia niniejszego opracowania oraz informacji w nim zawartych stanowią:

- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. 2024 poz. 54),
- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. 2023 poz. 977 z późn. zmianami),
- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. 2023 r. poz. 1094 z późn. zmianami),
- Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. 2023 poz. 1587 z późn. zmianami),
- Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. prawo wodne (t.j. Dz. U. 2023 poz. 1478 z późn. zmianami),
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. 2023 poz. 1336 z późn. zmianami),
- Ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (t.j. Dz. U. 2023 poz. 1356 z późn. zmianami),
- Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. prawo geologiczne i górnicze (t. j. Dz. U. 2023 poz. 633 z późn. zmianami),
- Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. 2022 poz. 840 z późn. zmianami),
- Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t. j. Dz. U. 2024 poz. 82 z późn. zmianami).

1.3. Podstawowe założenia i metodyka pracy

Podstawowym celem opracowania prognozy dla projektów planów miejscowych, jest określenie potencjalnego wpływu ustaleń planów miejscowych na poszczególne elementy środowiska w obszarze objętym jego granicami. Kolejnym celem prognozy jest wskazanie ewentualnych zagrożeń

dla środowiska wynikających z wprowadzenia w życie ustaleń planów miejscowych oraz określenie metod działania pozwalających na ich zmniejszenie lub eliminację. Ważnym zadaniem prognozy jest również informowanie społeczności lokalnej o skutkach wprowadzania w życie ustaleń planów miejscowych oraz aktywny udział społeczeństwa w procedurze ustalania oddziaływania na środowisko ustaleń tych planów.

Podstawowym założeniem metodycznym prognozy jest przyjęcie hipotezy, że zmiany w zagospodarowaniu terenu objętego projektami planów miejscowych osiągną maksymalną wielkość dopuszczoną w ustaleniach tych projektów. W celu określenia wpływu ustaleń projektów planów miejscowych na środowisko przyjęto metodę porównawczą przewidywanych zmian w stosunku do stanu istniejącego. Diagnozę zmian przedstawiono za pomocą metody macierzowej (tabelarycznie).

Prognozę sporządzono głównie w oparciu o metody opisowe wpływu planowanego zainwestowania na środowisko, na który składać się będą istniejące: teren cmentarza, tereny zabudowy mieszkaniowej (jednorodzinnej i wielorodzinnej), usługowej lub produkcyjnej, zabudowy zagrodowej oraz projektowane: tereny produkcyjne, tereny sportu, rekreacji i turystyki, stosunku do obecnego stanu środowiska obszaru i jego otoczenia oraz w stosunku do obecnego sposobu jego użytkowania i związanych z tym zagrożeń. W pierwszym etapie opisano elementy środowiska, które mogą być narażone na oddziaływania wskutek realizacji ustaleń planów miejscowych. W drugim etapie dokonano prognozy oddziaływań na środowisko.

Uwzględniono specyfikę obszarów objętych projektami planów miejscowych, w tym ich funkcje, obecnie obowiązujące na obszarach objętych opracowaniem plany miejscowe, istniejącą zabudowę, położenie względem wód powierzchniowych i lasów, położenie względem obszarów objętych formami ochrony przyrody, istniejący układ komunikacyjny oraz sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, użytkowanie gruntów, wymogi ochrony przyrody i ochrony zabytków.

Analizę środowiska naturalnego będącą jednym z celów niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko przeprowadzono na podstawie dostępnych materiałów i opracowań oraz wizji terenowej.

Sporządzony dokument spełnia wymogi zawarte w ustawie z dnia 3 października 2008 roku o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. 2023 r. poz. 1094 z późn. zmianami) tj. zgodnie z:

– art. 51 ust. 2 pkt 1 cyt. Ustawy – prognoza zawiera:

- a) informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym,
- f) oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy.

– art. 51 ust. 2 pkt 2 cyt. Ustawy – prognoza określa, analizuje i ocenia:

- a) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- b) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- c) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy o ochronie przyrody,
- d) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym 7 i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- e) przewidywane oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru NATURA 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na:

- różnorodność biologiczną,
- ludzi,
- zwierzęta,
- rośliny,
- wodę,
- powietrze,
- powierzchnię ziemi,
- krajobraz,
- klimat,
- zasoby naturalne,
- zabytki,
- dobra materialne

z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;

- art. 51 ust. 2 pkt 3 cyt. Ustawy – prognoza przedstawia:
 - a) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
 - b) biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko została sporządzona również w oparciu o uzgodniony zakres wynikający z pisma Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego.

1.4. Materiały wyjściowe

- 1) Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Hrubieszowa - HOSIR,
- 2) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Hrubieszów przyjętego Uchwałą Nr LIV/352/2014 Rady Miejskiej w Hrubieszowie z dnia 23 maja 2014 r., zmienionego Uchwałą Nr XLVI/353/2017 Rady Miejskiej w Hrubieszowie z dnia 29 listopada 2017 r. oraz Uchwałą Nr XLII/379/2022 Rady Miejskiej w Hrubieszowie z dnia 31 marca 2022 r.,
- 3) Prognoza oddziaływania na środowisko do Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Hrubieszów, 2013 r.,
- 4) Prognoza oddziaływania na środowisko do Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta lipiec, 2021 r.,
- 5) Opracowanie ekofizjograficzne dla miasta Hrubieszów, lipiec 2003 r.,
- 6) Aneks do ekofizjografii podstawowej miasta Hrubieszów, 2014 r.,
- 7) Uchwała nr XXIX/236/2020 Rady Miejskiej w Hrubieszowie z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie wyznaczenia obszaru i granic aglomeracji Hrubieszów,
- 8) „Geografia fizyczna Polski” J. Kondracki, PWN, Warszawa 1978 r.,
- 9) Stan Środowiska W Województwie Lubelskim, Raport 2020, GIOŚ, Lublin 2020,
- 10) Ochrona środowiska przed polami elektromagnetycznymi. Informator dla administracji samorządowej, opracowanie Stefan Różycki, GDOŚ, Warszawa 2011.
- 11) Oddziaływanie napowietrznych linii energetycznych na środowisko człowieka, Krzysztof Koreleski,
- 12) Bank Danych Lokalnych, Główny Urząd Statystyczny.
- 13) System Informacji Przestrzennej Województwa Lubelskiego.
- 14) Geoserwis Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska.
- 15) Geoserwis Państwowego Instytutu Geologicznego.
- 16) Zasoby internetowe Banku Danych o Lasach,
- 17) Plan zagospodarowania przestrzennego województwa lubelskiego,

- 18) Lokalny program rewitalizacji miasta Hrubieszów na lata 2010-2015,
- 19) Program Ochrony Środowiska dla Gminy Miejskiej Hrubieszów, Hrubieszów 2020 r.,
- 20) Prognoza oddziaływania na środowisko projektu planu gospodarki niskoemisyjnej dla gminy miejskiej Hrubieszów na lata 2015-2020,
- 21) Strategia rozwoju społeczno-gospodarczego miasta Hrubieszów na lata 2015- 2020 z perspektywą do 2030 roku, 2015,
- 22) Projekt założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe dla Miasta Hrubieszów na lata 2014-2029, Warszawa 2014 r.,
- 23) <http://geoserwis.gdos.gov.pl>,
- 24) <http://epsh.pgi.gov.pl/epsh/>,
- 25) <http://geoportal.kzgw.gov.pl>,
- 26) <http://www.isok.gov.pl/pl>,
- 27) Mapa geologiczna Polski, Szkic geologiczno-inżynierski,
- 28) Mapa geomorfologiczna,
- 29) Mapa hydrogeologiczna,
- 30) Mapa glebowo-rolnicza,
- 31) Portal Europejskiej Sieci ekologicznej Natura 2000, <http://natura2000.gdos.gov.pl>,
- 32) Portal Rejestracji i inwentaryzacji naturalnych zagrożeń geologicznych na terenie całego kraju, www.geozagrozenia.agh.edu.pl.
- 33) Materiały i obserwacje własne z wizji lokalnej w terenie.

2. Charakterystyka miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego

2.1. Zawartość

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego powstał na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. 2023 poz. 977 z późn. zmianami) oraz Uchwałą Nr LXIV/498/2023 Rady Miejskiej w Hrubieszowie z dnia 19 kwietnia 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Hrubieszowa – HOSiR.

Projekt planu obejmuje część tekstową, stanowiącą projekt uchwały Rady Miejskiej w Hrubieszowie oraz załącznik graficzny będący jej integralną częścią. Uchwała obejmuje dwie zasadnicze części. Pierwsza z nich, to ustalenia ogólne wyznaczające zasady ochrony i kształtowania poszczególnych elementów przestrzeni, w tym ładu przestrzennego, środowiska, przyrody, krajobrazu, dziedzictwa kulturowego. Określone tu zostały także wskaźniki i parametry kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości, warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu a także zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej. Część druga to ustalenia szczegółowe dotyczące terenów o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania przestrzennego.

2.2. Cel opracowania

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, celem projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jest ustalenie przeznaczenia terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego, oraz określenie sposobów ich zagospodarowania i zabudowy. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego, a więc jego zapisy są wiążące dla organów zarządzających gminą i jako takie zobowiązują władze do prowadzenia określonej w nim polityki przestrzennej.

Celem niniejszej prognozy jest określenie i ocena przewidywanego oddziaływania na środowisko przyrodnicze i zdrowie ludzi, które może wynikać z projektowanego przeznaczenia obszaru pod:

- 1) US – tereny usług sportu i rekreacji,
- 2) KR – teren komunikacji drogowej wewnętrznej,
- 3) ZP – teren zieleni urządzonej,
- 4) WS – teren wód powierzchniowych śródlądowych,

a także przedstawienie rozwiązań eliminujących lub ograniczających negatywny ich wpływ na środowisko. Ważnym zadaniem prognozy jest również informowanie społeczności lokalnej o skutkach wprowadzania w życie ustaleń planu oraz aktywny udział społeczeństwa w procedurze ustalania oddziaływania na środowisko planu miejscowego.

2.3. Powiązania z innymi dokumentami

2.3.1. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

Dokumentem planistycznym określającym kierunki rozwoju Hrubieszowa jest Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Hrubieszów przyjętego Uchwałą Nr LIV/352/2014 Rady Miejskiej w Hrubieszowie z dnia 23 maja 2014 r., zmienionego Uchwałą Nr XLVI/353/2017 Rady Miejskiej w Hrubieszowie z dnia 29 listopada 2017 r. oraz Uchwałą Nr XLII/379/2022 Rady Miejskiej w Hrubieszowie z dnia 31 marca 2022 r.

W ww. studium w załączniku graficznym „Kierunki Zagospodarowania” ustalone zostały dla obszaru objętego projektem planu następujące główne kierunki zagospodarowania przestrzennego:

III. System przyrodniczy miasta.

`rzeka Huczwa`.

V. Struktura przestrzenna i funkcjonalna terenów zurbanizowanych.

`tereny sportu, rekreacji i turystyki`.

2.3.2. Obowiązujące plany miejscowe

Pod względem ochrony ładu przestrzennego wszystkie obszar objęty planem miejscowym położony jest w granicach obowiązującego miejscowych planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Hrubieszowa – HOSiR, zatwierdzonego Uchwałą Nr XI/80/2011 Rady Miejskiej w Hrubieszowie z dnia 26 lipca 2011 r (Dz. Urz. Woj. Lubelskiego z dnia 15 września 2011 r. Nr 139 poz. 2307). Dominującym przeznaczeniem jest teren sportu i rekreacji. Ponadto, przy lewym brzegu rzeki Huczwy wyznaczono tereny zieleni niskiej nieurządzonej. W północnej i wschodniej części obszary objętego planem wyznaczono obszary szczególnego zagrożenia powodzią (w nieaktualnym już zasięgu).

2.3.3. Opracowanie ekofizjograficzne

W opracowaniu ekofizjograficznym, określono stan, zagrożenia i uwarunkowania środowiskowe na podstawie przeprowadzonej analizy poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego. Istniejące uwarunkowania ekofizjograficzne determinują pewne predyspozycje do rozwoju różnorodnych dziedzin ludzkiej aktywności nie wykluczając w sposób definitywny żadnej z nich. Opisanie poniżej predyspozycje do kształtowania struktury funkcjonalno-przestrzennej stanowią istotną przesłankę dla formułowania ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. W najbardziej cennych przyrodniczo terenach determinują ich wykorzystanie w sposób jednoznaczny. W pozostałej części terenu ustalenia planów miejscowych mogą odbiegać od opisanych poniżej predyspozycji, jeżeli przemawiają za tym inne przesłanki niż uwarunkowania środowiska przyrodniczego, pod warunkiem zachowania wymagań określonych w przepisach odrębnych.

Na podstawie analizy istniejących uwarunkowań środowiska przyrodniczego i kulturowego na omawianym obszarze wyodrębniono następujące kategorie obszarów różniące się od siebie naturalnymi predyspozycjami do kształtowania struktury funkcjonalno-przestrzennej obszaru:

Funkcja rekreacyjno-wypoczynkowa – pełnił ją będzie teren zieleni nieurządzonej położony na terasie zalewowej oraz teren zieleni urządzonej we wschodniej części obszaru objętego zmianą. Dla funkcji rekreacyjno - wypoczynkowej na analizowanym obszarze ekofizjografia wyznacza strategię rehabilitacji i prewencji biernej.

Uwarunkowania w zakresie rehabilitacji (poprawienia):

- przebudowa drzewostanu.

Uwarunkowania w zakresie prewencji biernej (zachowania):

- adaptacja terenów leśnych, ogródków działkowych, dolin rzecznych oraz terenów wód otwartych wraz z istniejącą infrastrukturą,
- adaptacja istniejących pasów zieleni,
- adaptacja istniejących terenów sportu i rekreacji z możliwością intensyfikacji zagospodarowania, pod warunkiem nie pogarszania stanu środowiska przyrodniczego, krajobrazu i uwarunkowań kulturowych,
- pielęgnowanie terenów parków, skwerów i zieleńców.

Funkcja przyrodnicza – powinna być utrzymana na terasach zalewowych Huczwy. Dla funkcji przyrodniczej na analizowanym obszarze ekofizjografia wyznacza strategię prewencji biernej i prewencji czynnej.

Uwarunkowania w zakresie prewencji biernej (zachowania):

- adaptacja istniejących i projektowanych obiektów chronionych,
- adaptacja istniejących układów dolinnych z dopuszczeniem ekstensywnego użytkowania rolniczego,
- adaptacja istniejących terenów leśnych, parków, skwerów i zieleńców.

Uwarunkowania w zakresie prewencji czynnej (zapobiegania):

- zakaz zabudowy dolin rzek i potoków stanowiących ruszt ekologiczny miasta (konieczność zachowania drożności); możliwe ekstensywne użytkowanie rolnicze,
- unikanie zrębów zupełnych na terenach leśnych,
- ograniczenie melioracji,
- ochrona gruntów organicznych,
- ochrona otwarc i osi widokowych.

Wyżej wymienione ustalenia stanowią podstawę dla określenia stopnia zgodności planowanego zagospodarowania z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi.

2.3.4. Plan zagospodarowania województwa lubelskiego

Ochronie planistycznej wg wskazań w planie zagospodarowania przestrzennego województwa lubelskiego (uchwała nr XI/162/2015 Sejmiku Województwa Lubelskiego z dnia 30 października 2015 r. – Dz. U. Woj. Lub. 2015.5441) podlega w szczególności:

- system przyrodniczy miasta (miejsca rozrodu i regularnego przebywania gatunków, trasy migracyjne) – teren objęty planem położony jest w granicach korytarza ekologicznego – dolina rzeki Huczwy oraz w sąsiedztwie tzw. kanału Huczwy;
- projektowane obszary chronione GZWP 407, których granice i sposoby zagospodarowania określone zostały w dokumentacji hydrogeologicznej zbiornika (w projektowanych obszarach ochronnych GZWP wyklucza się realizację przedsięwzięć wpływających negatywnie na stan jakościowy i ilościowy wód podziemnych). W celu ochrony obszarów bardzo wrażliwych na zanieczyszczenia (o dużej przepuszczalności) oraz obszarów wokół dużych ujęć wód podziemnych w obrębie projektowanych obszarów ochronnych GZWP wyodrębnia się obszary szczególnej ochrony oraz obszary bardzo podatne i podatne na zagrożenia.

Plan Zagospodarowania Województwa Lubelskiego, wyznacza poprawę warunków aerosanitarnych, jako jeden z kierunków rozwoju przestrzennego w zakresie jakości środowiska. Jednym z warunków realizacji ww. kierunku powinna być rewaloryzacja zdegradowanych dolin rzecznych, poprzez m. in.:

- sukcesywną likwidację zabudowy substandardowej znajdującej się na terenach zalewowych,

- możliwie pełny odzysk powierzchni biologicznie czynnej poprzez eliminowanie funkcji terenów pod sztuczną nawierzchnią (placów, składów, targowisk itp.),
- likwidowanie niekontrolowanych punktów zrzutu ścieków,
- rekultywację (bądź usunięcie) skażonych toksycznie gleb łąkowych,
- likwidację śmietnisk, wysypisk, gnojowisk, gruzowisk, złomowisk, odtwarzanie nadrzecznych zadrzewień i zakrzewień (tęgów).

Dolina rzeki Huczwy w Hrubieszowie wskazana została jako priorytetowa dla ww. działań rewaloryzacyjnych.

Jako kluczowe zadanie w zakresie wzmocnienia powiązań transgranicznych, rekomendowane w Strategii Współpracy Transgranicznej Województwa Lubelskiego, Obwodu Wołyńskiego, Obwodu Lwowskiego i Obwodu Brzeskiego na lata 2014-2020 wskazano rozbudowę drogi wojewódzkiej nr 844 Chełm - Hrubieszów - Witków - Dołhobyczów – granica państwa. Ww. droga wojewódzka sąsiaduje z obszarem nr 2.

W ramach kształtowania policentrycznej sieci miast rekomenduje się wzmocnienie i rozwój funkcji subregionalnych w ośrodkach lokalnych położonych na obszarach o utrudnionym dostępie do usług, w tym publicznych wyższego rzędu (przede wszystkim specjalistycznych usług medycznych, usług ponadpodstawowych i wyższego rzędu w zakresie edukacji w tym wyższego szkolnictwa zawodowego, usług kultury wysokiej) oraz rynku pracy. Hrubieszów ma stanowić ośrodek dla obsługi południowo-wschodniej części województwa.

W zależności od rangi ośrodka wskazuje się preferencje lokalizacji następujących funkcji wzmocniających te ośrodki oraz zapewniających właściwą obsługę mieszkańców regionu:

- w ośrodkach lokalnych wskazanych do wzmocnienia funkcji subregionalnych: usług ponadpodstawowych i wyższego rzędu w zakresie edukacji, usług medycznych, kultury oraz wyższego szkolnictwa zawodowego, parków naukowo-technologicznych, przedsiębiorczości;
- w powiatowych ośrodkach lokalnych: usług ponadpodstawowych w zakresie sądownictwa, lecznictwa, szkolnictwa średniego, bezpieczeństwa publicznego a także obsługi biznesu z jednoczesnym rozwojem działalności gospodarczej na rzecz obsługi terenów wiejskich;
- w miejskich i gminnych ośrodkach lokalnych: usług podstawowych w zakresie administracji, porządku publicznego i bezpieczeństwa, telekomunikacji, ochrony zdrowia ludzi i zwierząt, kultury, oświaty i wychowania, handlu i gastronomii, a także inne usługi i drobna przedsiębiorczość.

W ramach kształtowania i utrwalania tożsamości regionalnej oraz turystycznego wykorzystania potencjału kulturowego wskazuje się Hrubieszów jako ośrodek koncentracji obiektów zabytkowych (powyżej 5 wpisów do rejestru zabytków).

Wśród działań ukierunkowanych na zachowanie wartości obiektów dziedzictwa kulturowego jako priorytetowe uznaje się rewaloryzację oraz rewitalizację układów i zespołów urbanistycznych, ruralistycznych i przestrzennych, m. in. w Hrubieszowie. Obszar nr 2 sąsiaduje z zabytkowym układem miasta.

Za główne ogniwa organizacji przestrzeni gospodarczej uznaje się, w ramach głównych stref przedsiębiorczości, tereny inwestycyjne dla lokalizacji branż przemysłu i usług uwarunkowanych sąsiedztwem infrastruktury transportowej i logistycznej m. in. w obszarze miasta Hrubieszów.

W ramach restrukturyzacji ośrodków gospodarczych (ze wskazaniem na miasto Hrubieszów) zaleca się dywersyfikację branżową przemysłu w ośrodkach dużego udziału gałęzi przemysłu tradycyjnego oraz tworzenie oferty przestrzennej dla rozwoju drobnej przedsiębiorczości w ramach wzbogacania struktur osadnictwa o bliskie miejsca pracy i poprawę dostępności usług.

Ze względu na kierunki napływu turystów, natężenie i rodzaj ruchu turystycznego wskazuje się rozwój infrastruktury turystycznej i służącej ochronie walorów turystycznych w ośrodkach i strefach turystycznych, w zakresie turystyki krajoznawczo-poznawczej. Hrubieszów wskazano jako ośrodek turystyki krajoznawczo-kulturowej.

W ramach wykorzystania turystycznego walorów kulturowych regionu wskazuje się rozwój infrastruktury turystycznej w ośrodkach położonych na kierunkach szlaków kulturowych:

- o zasięgu europejskim Via Mercatoria – Szlak Kupiecki Wrocław – Lublin – Lwów (Kazimierz Dolny – Wąwolnica – Nałęczów – Lublin – Biskupice – Krasnystaw – Hrubieszów – Hrebenne/Dołhobyczów);
- o zasięgu regionalnym Szlak Cerkiewny (Bełżec, Hrebenne, Siedliska, Kornie, Machów Stary, Wierzbica, Korczmin, Budynin, Myców, Chłopiatyn, Dłużników, Liski Wareskie, Sulimów, Dołhobyczów, Mircze, Modryń, Hrubieszów, Strzyżów, Dubienka, Uhrusk, Włodawa, Sławatycze, Jabłeczna, Kodeń, Kostomłoty).

Uwzględniając istniejące i planowane elementy infrastruktury transportowej, przeładunkowej i magazynowej PZPWL określa sieć ośrodków logistycznych w województwie, wskazanych do rozwoju infrastruktury logistycznej, obejmującą regionalny węzły logistyczny w Hrubieszowie.

Uznaje się za celowe zapewnienie przestrzennych możliwości dla realizacji infrastruktury służącej kształtowaniu międzygałęziowych węzłów w: Radzynie Podlaskim, Hrubieszowie i Włodawie.

Wskazane w Planie województwa (zgodnie z Planem zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego w województwie lubelskim) wewnątrzgałęziowe węzły o znaczeniu ponadlokalnym integrujące różne formy transportu drogowego, które położone są w ciągach linii kolejowych rekomenduje się do perspektywicznego włączenia do grupy międzygałęziowych węzłów o znaczeniu ponadlokalnym integrujących transport kolejowy i drogowy.

Budowa, rozbudowa i modernizacja obiektów i urządzeń służących ochronie środowiska, zbiorników i innych urządzeń wodnych służących zaopatrzeniu w wodę, regulacji przepływów i ochronie przed powodzią, a także regulacja i utrzymywanie wód oraz urządzeń melioracji wodnych, będących własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego Zadania inwestycyjne umieszczone w MasterPlanie dla obszaru dorzecza Wisły (*... - przedsięwzięcie uwzględnione w Kontrakcie Terytorialnym dla Województwa Lubelskiego): 68. Budowa zbiornika małej retencji Brodzica w Hrubieszowie (lista 2, poz. 95), podmiot odpowiedzialny Gmina Miejska Hrubieszów, lokalizacja Hrubieszów (gm. miejska).

Przygraniczny obszar funkcjonalny:

Ze względu na przyjęte w Planie kierunki rozwoju systemu osadniczego i związaną z tym identyfikację ośrodków lokalnych posiadających potencjał rozwojowy do wzmacniania funkcji subregionalnych, do planowania rozwoju w wymiarze ponadgminnym rekomenduje się m. in. Hrubieszów.

Cele rozwoju zagospodarowania przestrzennego:

- zwiększenie dostępności w relacjach krajowych i regionalnych (poprawa dostępu do usług, sieci transportowych i telekomunikacyjnych),
- wzmocnienie funkcjonalne ośrodków miejskich,
- rozwój sieci przejść granicznych i infrastruktury granicznej,
- rozbudowa infrastruktury logistycznej.

Zasady zagospodarowania przestrzennego:

- uwzględnianie w zagospodarowaniu potrzeb związanych z obronnością i bezpieczeństwem publicznym,
- integrowanie systemów transportowych,
- usprawnienie powiązań transportowych.

Obszar funkcjonalny rozwoju gospodarki żywnościowej (roślinnej rolniczej przestrzeni produkcyjnej):

Priorytet rozwojowy:

- optymalne wykorzystanie potencjału produkcyjnego gleb oraz aktywizacja gospodarcza poprzez rozwój przetwórstwa rolno-spożywczego.

Funkcje rozwojowe:

- podstawowe – gospodarcza (ukierunkowana na produkcję rolniczą),
- towarzyszące – turystyczna.

Wiodące kierunki zagospodarowania:

- produkcja roślinna,
- rozwój bazy przetwórstwa rolno-spożywczego,
- rozwój agroturystyki jako formy wzbogacenia funkcjonalnego obszarów wiejskich,
- rozwój infrastruktury turystycznej (głównie szlaków turystycznych),
- produkcja zdrowej żywności,
- rozwój infrastruktury technicznej i transportowej.

Zasady i warunki zagospodarowania:

- utrzymanie w użytkowaniu rolniczym gleb o najwyższej przydatności dla produkcji roślinnej,
- utrzymanie trwałych użytków zielonych dla przeciwdziałania skutkom zmian klimatycznych,
- przeciwdziałanie rozpraszaniu zabudowy na terenach otwartych,
- wzbogacanie przyrodnicze agroekosystemów poprzez fitomeliorację,
- dostosowanie struktury agrarnej do potrzeb wysokotowarowego rolnictwa,
- aktywna ochrona walorów krajobrazu kulturowego i dbałość o jakość przestrzenną zagospodarowania.

3. Opis, analiza i ocena stanu środowiska

3.1. Obecny stan środowiska

3.1.1. Położenie i zagospodarowanie terenu

Granice obszaru objętego zmianą stanowi teren Hrubieszowskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji. Obszar objęty opracowaniem stanowi teren zalewowy, na którym, w przypadku wysokich stanów wody na rzece Huczwie, powstają zastoiska wody. W większej części jest to obszar zagospodarowany jako tereny sportowe (hala sportowa, boisko lekkoatletyczne, boiska gier zespołowych i pola gier) i rekreacyjne (zieleń urządzona i nieurządzona, komunikacja piesza). W zachodniej części obszaru objętego planem znajduje się niezagospodarowany jeszcze teren zmeliorowanej łąki. W części wschodniej obszaru objętego planem znajduje się fragment łągu topolowego, częściowo zdegradowanego osuszaniem.

Obszar położony jest w dolinie rzeki Huczwy, stanowiąc część regionalnego korytarza ekologicznego doliny Huczwy, pełniąc funkcję strefy łącznikowej pomiędzy obszarami Natura 2000 PLB060003 - Dolina Środkowego Bugu, PLH060035 Zachodniowołyńska Dolina Bugu a obszarami Natura 2000 PLB 060011 Ostoja Tyszowiecka i PLB 060017 Zlewnia Górnej Huczwy. Dolina Huczwy stanowiąca korytarz ekologiczny w obszarze miasta jest ekstensywnie użytkowana rolniczo i mimo że w przeszłości pozbawiona została porastających ją lasów łągowych i olsowych to zachowała swą drożność. Miejski odcinek doliny Huczwy był zagospodarowywany w zróżnicowany sposób, a charakter urbanizacji był uzależniony od warunków naturalnych w dolinie, w szczególności od poziomu wód aluwialnych (im wyższy poziom zwierciadła, tym presja urbanizacyjna mniejsza).

Obszar jest wyposażony w infrastrukturę techniczną w stopniu wystarczającym. Znajdują się tam elektroenergetyczne linie średniego i niskiego napięcia (kablone i napowietrzne), odcinek sieci telekomunikacyjnej oraz kanalizacyjnej. Teren HOSIR-u wyposażony jest w oświetlenie.

3.1.2. Prawne formy ochrony przyrody

Na analizowanym obszarze nie ustanowiono formy ochrony przyrody. Teren opracowania położony jest poza granicami obszarów objętych ochroną przyrody. Najbliżej położonymi obszarami chronionymi są:

- obszar Natura 2000 Dolina Środkowego Bugu PLB060003 (ok 2,5 km od analizowanego obszaru) - przedmiotem ochrony są gatunki ptaków z Załącznika I Dyrektywy Rady 79/409/EWG ocena ogólna A, B lub C wymienione w Standardowym Formularzu Danych: gadożer, błotniak łąkowy, derkacz, batalion, rybitwa Białowąsa, rybitwa czarna, zimorodek, wodniczka, dzięcioł białoszyi oraz regularnie występujące ptaki migrujące nie wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG kat. A, B lub C z SDF: rycyk, krwawodziób, brodziec krzykliwy, rybitwa białoskrzydła;
- obszar Natura 2000 Zachodniowojewódzka Dolina Bugu PLH060035 (ok 4,4 km od analizowanego obszaru) – przedmiotem ochrony są gatunki siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG ocena ogólna A, B lub C wymienione w Standardowym Formularzu Danych: starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami Nympeion, Potamion, murawy kserotermiczne-priorytetowe są tylko murawy z istotnymi stanowiskami storczyków, zmienno wilgotne łąki trzęślicowe, ziołorośla górskie i ziołorośla nadrzeczne, niżowe i górskie łąki użytkowane ekstensywnie, grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny, łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe; zwierzęta i rośliny wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG z oceną ogólną A, B, C wymienione w SDF: ssaki – wydra, płazy – kumak nizinny; ryby – boleń pospolity, różanka, koza, piskorz; bezkręgowce: trzepla zielona, modraszek telejus, modraszek nausitous, czerwonończyk nieparek, szlaczkom szafraniec; rośliny: żmijowiec czerwony. Ww. obszar posiada opracowany plan zadań ochronnych: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 12 stycznia 2015 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Zachodniowojewódzka Dolina Bugu PLH060035 (Dz. U. Woj. Lub. 2015.183);
- Nadbużański Obszar Chronionego Krajobrazu (ok 4,4 km od analizowanego obszaru) – powołany Rozporządzeniem nr 47 Wojewody lubelskiego z dnia 21 lutego 2006 r. w sprawie Nadbużańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. U. Woj. Lub. 06.65.1231) obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem, a także pełnią funkcję korytarzy ekologicznych.

W obszarach Natura 2000 obowiązuje ochrona populacji dziko występujących ptaków wraz z ich siedliskami (ostoje ptasie) oraz ochrona siedlisk i gatunków innych niż ptaki (ostoje siedliskowe) pozostałych gatunków zwierząt, a także roślin i siedlisk przyrodniczych, zgodnie z art. 33 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody, zabrania się w ww. obszarach podejmowania działań mogących osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na przedmiot ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności: pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000, wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

Ochronie planistycznej wg wskazań w planie zagospodarowania przestrzennego województwa lubelskiego (uchwała nr XI/162/2015 Sejmiku Województwa Lubelskiego z dnia 30 października 2015 r. – Dz. U. Woj. Lub. 2015.5441) podlega w szczególności:

- system przyrodniczy miasta (miejsca rozrodu i regularnego przebywania gatunków, trasy migracyjne) – teren objęty planem położony jest w granicach korytarza ekologicznego – dolina rzeki Huczwy oraz w sąsiedztwie tzw. kanału Huczwy;
- projektowane obszary chronione GZWP 407, których granice i sposoby zagospodarowania określone zostały w dokumentacji hydrogeologicznej zbiornika (w projektowanych obszarach ochronnych GZWP wyklucza się realizację przedsięwzięć wpływających negatywnie na stan jakościowy i ilościowy wód podziemnych). W celu ochrony obszarów bardzo wrażliwych na zanieczyszczenia (o dużej przepuszczalności) oraz obszarów wokół dużych ujęć wód podziemnych w obrębie projektowanych obszarów ochronnych GZWP wyodrębnia się obszary szczególnej ochrony oraz obszary bardzo podatne i podatne na zagrożenia.

Przez obszary objęte planem nie przebiegają korytarze ekologiczne. Również w najbliższym sąsiedztwie analizowanych obszarów nie stwierdza się ich obecności.

3.1.3. Budowa geologiczna i rzeźba terenu

W ujęciu fizjograficznym miasto Hrubieszów leży w makroregionie Wyżyna Wołyńska w prowincji Wyżyn Ukraińskich w podprowincji Wyżyny Wołyńsko-Podolskiej (Kondracki 1998). Północna część miasta położona jest w obrębie subregionu Grzęda Horodelska, natomiast część południowa miasta położona jest w obszarze subregionu Kotlina Hrubieszowska, stanowiącego przedłużenie Padołu Zamojskiego (mezoregion Wyżyny Lubelskiej). Granica pomiędzy subregionami przebiega doliną Huczwy (Michalczyk, Wilgat 1998). Za granicę w/w subregionów na terenie miasta uznaje się krawędź północną pradoliny Huczwy. Kotlina Hrubieszowska jest przebiegającym równoleżnikowo przez miasto szerokim obniżeniem denudacyjnym wytworzonym w słabo odpornych marglach i wapieniach marglistych należących do kredy górnej. Cechą charakterystyczną tej jednostki są rozległe doliny z wyraźnymi dwiema holocenijskimi terasami zalewowymi, z licznymi starorzeczami oraz trzema plejstoceńskimi terasami nadzalewowymi. Występują tu również drobne formy krasowe typu wertebów i uwałów na podłożu górnokredowym. W rzeźbie terenu miasta Hrubieszów dominują rozległe terasy zalewowe i nadzalewowe Huczwy oraz równiny denudacyjne na utworach kredowych z licznymi bezodpływowymi zagłębieniami.

Ważnym elementem rzeźby terenu jest dolina Huczwy przebiegająca w układzie równoleżnikowym, została ona wycięta w osadach lessowych i częściowo piaszczystych. Na terenie miasta możemy wyróżnić dwa poziomy dolinny: młodszy poziom dolinny oraz starszy poziom dolinny.

Młodszy poziom dolinny został wykształcony w późnym plejstocenie lub na początku holocenu, wówczas panował cieplejszy i wilgotniejszy klimat. Poziom ten reprezentowany jest przez obecnie widoczną formę dolinną z wyraźnie zarysowanymi skarpami wyciętymi w pokrywie lessowej i piaszczystej. Rzędne terenu wahają się od 182 m n.p.m. w górnym biegu rzeki do 181,4 m n.p.m. w dolnym biegu rzeki. Szerokość doliny występuje w zakresie od 150 – 900 m.

Starszy poziom dolinny został wykształcony w plejstocenie i jest wyższy o ok. 10 m od obecnego dna doliny, stanowi on terasę zalewową, szerokość doliny waha się od 0,5 – 1,0 km na północ od Huczwy do 2 km na południu. Dawne formy rzeźby fluwialnej są słabo widoczne, jest to spowodowane działalnością człowieka (użytkowanie rolnicze terenu, zabudowa kubaturowa). W rzeźbie terenu wyraźnie zaznacza się załom i stok prowadzący właściwą wierzchołkową wysoczyznę lessowej. Obecnie poziom ten jest porozcinany przez doliny cieków, z których większość zaadoptowała się jako rowy melioracyjne o łagodnych spadkach.

Rzędne obszaru objętego opracowaniem znajdują się w przedziale 180 m n. p. m. do 183 m n. p. m. Obszar objęty projektem planu miejscowego stanowi fragment młodszego poziomu dolinnej rzeki Huczwy. Jest dolina płaskodenna, skrzynkowata o erozyjnym dnie. W przeszłości Huczwa musiała silnie meandrować, co jest widoczne w podcięciach erozyjnych stoków oraz pozytywnych i negatywnych formach geomorfologicznych. Na obszarze objętym opracowaniem występują formy negatywne w postaci pozostałości starego koryta widocznego na terasie zalewowej. W obniżeniach teren jest stale podmokły, przy czym nie występują tu całoroczne oczka wodne, tworzą się natomiast zastoiska. Samo koryto rzeki Huczwy pozostało nadal kręte, choć nie meandrujące. Rzeka zachowała swój naturalny charakter, chociaż miejscami została nieco podregulowana bez technicznej zabudowy koryta.

3.1.4. Surowce mineralne

Na terenie opracowania nie występują udokumentowane złoża surowców.

3.1.5. Wody powierzchniowe

Rozpatrywany teren znajduje się w obszarze jednolitej części wód powierzchniowych JCWP nr RW200024266299 Huczwa od Sieniochy do ujścia, o powierzchni zlewni 90,47 km², zaliczonej do typu JCW jako 24 – mała i średnia rzeka na obszarze będącym pod wpływem procesów torfotwórczych. Jest to JCW monitorowana w zakresie monitoringu operacyjnego o statusie sztuczna część wód, słabym aktualnym stanie lub potencjale ekologicznym, dobrym stanie chemicznym, złym

stanie wód, zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Te z kolei wytyczono jako uzyskanie dobrego potencjału ekologicznego i dobrego stanu chemicznego.

3.1.6. Jakość wód powierzchniowych

Podstawowym celem monitoringu wód powierzchniowych jest pozyskanie informacji o stanie wód w dorzeczu dla potrzeb planowania w gospodarowaniu wodami oraz oceny osiągnięcia celów środowiskowych.

Na obszarze objętym projektem planu miejscowego znajduje się odcinek ciek: Huczwa od Sieniochy do ujścia. Huczwa od Sieniochy do ujścia jest monitorowana w zakresie monitoringu operacyjnego. Pomiary prowadzone w 2020 r. w punkcie pomiaru jakości wód powierzchniowych ppk Huczwa – Gródek stwierdzono I klasę we wszystkich badanych substancjach priorytetowych dla stanu chemicznego.

Najbliższy położony punkt pomiaru jakości wód powierzchniowych na rzece Huczwie znajduje w Wakijowie, w JCWP Huczwa od Kanału Rokitna do Sieniochy (RW200019266239). Jest to silnie zmieniona jednolita część wód o typie ciek 19 (Rzeka nizinna piaszczysto-gliniasta). Stan JCWP oceniono na podstawie badań monitoringowych prowadzonych w roku 2020. Status określono jako sztuczna część wód, potencjał ekologiczny sklasyfikowano jako dobry i powyżej dobrego, stan chemiczny jako poniżej stanu dobrego. Elementy biologiczne sklasyfikowano w 3 klasie. Elementy fizykochemiczne w klasie II. Stanu chemicznego nie określono. Ogólny stan wód oceniono jako zły.

3.1.7. Wody podziemne

Według kryteriów hydrograficznych miasto Hrubieszów leży w regionie wodnym Wyżyna Wołyńska charakteryzującym się małymi opadami, małym odpływem całkowitym i podziemnym, dużą gęstością sieci wodnej, małą liczbą źródeł i niewielką ich wydajnością. Podział hydroregionalny Polski wg Paczyńskiego (2007) klasyfikuje obszar miasta Hrubieszów w obrębie VII regionu hydrogeologicznego, tj. region lubelsko-radomski. Według podziału na jednolite części wód podziemnych teren miasta zajmuje obszar należący do subregionu Bugu wyżynnego, region Bugu, prowincja Wisły - JCWPd nr 121 (PLGW2000121). Cały obszar miasta leży w obrębie Głównego Zbiornika Wodnego nr 407 - Niecka Lubelska (Zbiornik Chełm-Zamość).

Wody kredowe zbiornika GZWP 407 są podstawą zaopatrzenia w wodę mieszkańców Hrubieszowa. Główny użytkowy poziom wodonośny w tej jednostce występuje w spękanych węglanowych utworach kredy górnej, głównie w kredzie piszczącej, marglach i marglach ilastych.

System zaopatrzenia w wodę miasta i podmiotów gospodarczych opiera się na miejskim ujęciu wody oraz stacji wodociągowej. Eksploatacją wodociągu miejskiego zajmuje się Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Spółka z o. o. Wodociąg komunalny zaopatruje w wodę gospodarczą, komunalną i pożarową znaczne obszary miasta. Z wodociągu miejskiego, według danych PGKiM korzysta 98,5% mieszkańców miasta. Teren ujęcia wody oraz stacja wodociągowa zlokalizowane są przy ul. Teresówka. Ponadto miasto Hrubieszów posiada 14 lokalnych studni głębinowych nie włączonych w układ wodociągu komunalnego. Studnie głębinowe wykorzystywane są na potrzeby określonych odbiorców. W obrębie miasta stwierdza się występowanie dwóch poziomów wodonośnych, tj. czwartorzędowego, kredowego. Z warstwy czwartorzędowej korzystają tylko odbiorcy indywidualni za pomocą studni kopanych.

Zasadniczą warstwą wodonośną miejskiego ujęcia są utwory kredowe. Ujęcie położone w tzw. I strefie terenów terasu nadzalewowego rzeki Huczwy składa się z 6 szt. studni głębinowych posiadających strefy ochrony bezpośredniej. Teren stacji wodociągowej jest ogrodzony, posiada wewnętrzne drogi związane z eksploatacją oraz zieleń izolacyjną. Z wodociągu komunalnego obecnie korzysta 98,5% mieszkańców. Teren miasta odwadnia Huczwa oraz liczne małe cieki stałe lub okresowe. Licznie występują bezodpływowe zagłębienia tworzące oczka wodne lub mokradła. W dnie doliny Huczwy istnieje zagrożenie powodziowe.

Rozpatrywany teren znajduje się w obszarze jednolitej części wód podziemnych JCWPd nr 121 zaliczonych do regionu wodnego Środkowej Wisły. JCWPd 121 charakteryzuje się znaczną nadwyżką zasobów wód podziemnych w odniesieniu do wielkości poboru wynoszącego mniej niż 2 % wielkości zasobów. Na obszarze JCWPd nie występują zanieczyszczenia wód podziemnych. Wody dobrej jakości, wymagają na ogół prostego uzdatniania. Powierzchnia jednostki wynosi 3036,4 km².

3.1.8. Jakość wód podziemnych

Na podstawie wyników analiz próbek pobranych ze studni kopalnych można stwierdzić, iż jakość wód podziemnych w mieście Hrubieszów nie jest zadowalająca. Praktycznie we wszystkich nawierconych studniach stwierdzono przekroczenia zawartości Fe. Badania jakości wód podziemnych w latach 2004-2005 w punkcie badawczym 1666 Hrubieszów wykazały IV klasę jakości wód. W 2019 r. dla JCWPd nr 121 stwierdzono dobry stan chemiczny i ilościowy wód.

3.1.9. Gleby

Gleby miasta Hrubieszów zalicza się do najwyższych klas bonitacyjnych. Ze względu na przynależność do siedlisk rolniczych zalicza się je do kompleksu pszennego bardzo dobrego i dobrego. Dlatego też na terenie miasta występują bardzo korzystne warunki dla rolnictwa w szerokim zakresie upraw. Pod względem typologicznym na obszarze miasta występują gleby zaliczone są do rzędu brunatnoziemnych i czarnoziemnych. Czarnoziemy wykształciły się na lessach przykrywających zrównania wierzcholinowe w obszarze centralnym i północnym miasta. Gleby brunatne występują na obszarze Grzędy Horodelskiej na północ od doliny Huczwy. W dolinie Huczwy występują gleby torfowe torfowisk niskich i mady rzeczne.

3.1.10. Warunki klimatyczne

Miasto Hrubieszów, wg podziału klimatycznego województwa lubelskiego (Zinkiewiczowie), znajduje się ze wschodniej części Lubelsko-Chełmskiej dziedziny klimatycznej, wg regionalizacji ogólnopolskiej w rejonie zamojsko-przemyskim. Klimat miasta wykazuje dużą zmienność, która związana jest z wpływem klimatu polarnomorskiego i kontynentalnego. oddziaływanie klimatu kontynentalnego widoczne jest w rozkładzie parametrów meteorologicznych charakteryzujących obszar miasta. Średnie toczne temperatury w rejonie wynoszą 7,3°C, średnie roczne temperatury lipca wynoszą 17,8°C, zaś stycznia -4,2°C. Średnia liczba godzin z odkrytą tarczą słoneczną osiąga 1600 - 1700 godzin. W ciągu roku występuje ok. 80 dni z temperaturą ujemną a średni czas zalegania pokrywy śnieżnej wynosi 75 dni. Średnia roczna wartość opadów atmosferycznych wynosi 575 mm, ze zdecydowaną przewagą opadów letnich nad zimowymi. Na obszarze miasta przeważają wiatry z kierunków zachodnich, o średniej prędkości 2,1 m/s. Jednocześnie występuje tu jeden z najwyższych współczynników udziału wiatrów wschodnich, co łączy się z wpływem cech kontynentalizmu na tym obszarze. Średnioroczna wilgotność względna powietrza miasta Hrubieszów kształtuje się na poziomie 79%. Wartość ta jest niższa od przeciętnej (81%) na terenie Polski. Terenami najbardziej narażonymi na powstawanie zastoisk wilgotnego powietrza są obszary wilgotnych łąk i pastwisk, znajdujące się głównie w dolinach cieków wód powierzchniowych. Na terenach tych parowanie wód powierzchniowych jest szczególnie duże a tym samym wilgotność względna powietrza wysoka (w cieplej połowie roku). Powyższe dane wskazują, że warunki klimatyczne kształtowane w skali makroregionalnej są korzystne. Dla rejonu miasta istotny jest topoklimat, czyli klimat lokalny. Miasto charakteryzuje się znacznym zróżnicowaniem topoklimatycznym wynikającym z ukształtowania terenu, zagospodarowania powierzchni oraz warunków wilgotnościowych podłoża. Najkorzystniejsze warunki topoklimatyczne występują na wysoczyznach lessowych i terenach płaskich. Niekorzystnym klimatem wyróżnia się dolina Huczwy. Występujące tu zjawisko inwersji klimatycznych sprzyja dłuższemu utrzymywaniu się niższych temperatur i większej wilgoci - wysokie zaleganie wód gruntowych, zwiększenie liczby dni z występującą mgłą, kumulacja zanieczyszczeń powietrza z niskich emisji (ogrzewanie budynków). Brak wysokiej zwartej zabudowy przyczynia się do utrzymania układu przewietrzania miasta. Jednocześnie głęboka forma dolinna kanalizuje przepływ znacznych mas powietrza.

3.1.11. Jakość powietrza atmosferycznego

Jakość powietrza atmosferycznego w gminie określana jest w oparciu o dostępne dane średniorocznych stężeń podstawowych zanieczyszczeń powietrza.

Pomiary jakości powietrza w województwie lubelskim określone są dla dwóch stref: aglomeracji lubelskiej, obejmującej swoim zasięgiem miasto Lublin oraz strefy lubelskiej, stanowiącej pozostały obszar województwa. Pomiary prowadzone są w kilku punktach terenowych, z których stacja pomiarowa

w Zamościu, przy ul. Hrubieszowskiej 69A, znajduje się w najbliższej odległości od analizowanego obszaru. Na podstawie pomiarów określono, że region miasta Hrubieszów (wg danych raportu " Roczna ocena jakości powietrza w województwie lubelskim. Raport wojewódzki za rok 2019 r.") charakteryzuje się zachowaniem dopuszczalnych poziomów związków chemicznych takich jak: SO₂, NO₂, Pb, C₆H₆, CO, As, Cd, Ni, O₃, PM₁₀, PM_{2.5}. Ponadto cały teren objęty opracowaniem odznacza się przekroczeniem dopuszczalnych norm benzo(a)pirenu, w stosunku do dopuszczalnego poziomu 1ng/m³. Przekroczenie obejmuje obszar całego województwa lubelskiego.

3.1.12. Szata roślinna

Na terenie miasta Hrubieszów dominują biocenozy antropogeniczne zieleni miejskiej. Tereny zieleni miejskiej są stosunkowo niewielkie. Lasy na obszarze Hrubieszowa stanowią mniejszość, zajmują one 2,5 % powierzchni miasta i występują w postaci niewielkich obszarów leśnych. Lasy zlokalizowane są jedynie w Teresówce i na granicy miasta (Safarowszczyzna).

W dolinie rzeki Huczwy występują biocenozy wodno – łąkowe, miejscami zdołały się zachować łożowiska i trzcinowiska, stanowiące o atrakcyjności miasta. Najatrakcyjniejszym odcinkiem doliny Huczwy jest rozległa terasa zalewowa wokół Teresówki. Znajduje się tu las porastający pagór meandrowy rzeki, natomiast, przy brzegu rzeki zachowały się zakrzewienia i zadrzewienia. Wąskie pasy ciągnące się po obu stronach rzeki Huczwy porastają głównie zadrzewienia wierzbowe pokroju krzewiastego i drzewiastego. Ze względu na wysoką jakość gleb na terenie miasta, areal gruntów rolnych nie zmniejsza się i nie jest on wypierany przez inwestycje.

Na mikroklimat terenów zurbanizowanych duży wpływ mają zadrzewienia istniejące w pasmach większości ulic, w ogrodach, na działkach zabudowy mieszkalnej i usługowej. W pasmach zieleni przyulicznej występują drzewa tj. lipy, jarząby pospolite, ze względu na kolizje z drogą lub liniami wysokiego napięcia, są one, co roku przycinane. W zacisznych dzielnicach zabudowy jednorodzinnej stosowane są rośliny bardziej różnorodne pod względem pokroju i kolorystyki, ponieważ w tych warunkach uciążliwość środowiska jest mniejsza. Zieleń znajdująca się na terenie osiedli mieszkaniowych o zabudowie wielorodzinnej tworzy trzy strefy: zieleni ochronno-izolacyjną usytuowaną na obrzeżach zabudowy, komponowaną w formie zwartych masywów o zróżnicowanej wysokości (drzewa i krzewy). Do nasadzeń tych stosuje się materiał roślinny charakteryzujący się odpornością na zanieczyszczenia środowiska, gęstym i zwartym pokrojem (tłumienie kurzu i hałasu) lub nawet kolcami (dla stworzenia żywopłotu zaporowego przed ciągami komunikacyjnymi), zieleni o charakterze rekreacyjno-wypoczynkowym wewnątrz zabudowy, komponowaną w formie kilku oddzielnych wnętrz (np. dla osób starszych kameralne wnętrza wypoczynkowe z małą architekturą, odizolowane zielenią wysoką od miejsc czynnego wypoczynku dla dzieci i młodzieży), dekoracyjną zielenią osiedlową, która powinna nawiązywać do kolorytu elewacji budynków oraz być dostosowaną do ich formy i wysokości. Osiedla zabudowy jednorodzinnej posiadają zieleni występującą jako samodzielne, indywidualne założenie ogrodowe lub tzw. przedogródki w zabudowie segmentowej jednorodzinnej. W obu przypadkach jest wizytówką właściciela, odzwierciedlając jego inwencję twórczą i zmysł estetyczny, a także upodobania w zakresie doboru materiału roślinnego. Ogród bywa coraz intensywniej wykorzystywany poprzez włączanie go w zasięg mieszkania i życia człowieka; spełnia funkcję użytkową i ozdobną. Każdy ogród jest inny, ale łączy je wspólna cecha tj. chęć oddzielenia się od sąsiada wysokim płotem lub szpalerem zieleni, rzadziej jest to izolacja od warunków miejskich, ponieważ zabudowa jednorodzinna usytuowana jest na terenach o mniejszym natężeniu ruchu.

Część obszaru objętego opracowaniem porasta łąg topolowy. W bezpośrednim sąsiedztwie rzeki Huczwy występują głównie zadrzewienia wierzbowe pokroju drzewiastego i krzewiastego. Zajmują one wąskie pasy ciągnące się po obu stronach rzeki. Po zachodniej stronie hali sportowej występuje natomiast przekształcone antropogenicznie zbiorowisko łąkowe meliorowanych wilgotnych i mokrych łąk zajmujących obszary terasy zalewowej Huczwy.

3.1.13. Świat zwierzęcy

W granicach administracyjnych Hrubieszowa pospolicie występują sarny, dziki i lisy, które penetrują obszary terasy zalewowej Huczwy. Sarny i lisy swobodnie przemieszczają się po terenach łąk nad Huczwą. Na obszarze objętym opracowaniem można się spodziewać występowania pospolitych gatunków ptaków, przystosowanych do obecności człowieka i czerpiących z tego korzyści. Siedliska ludzkie dają często większe możliwości gniazdowania oraz dostępności pokarmu w ciągu całego roku.

Spośród tego typu gatunków można wymienić m.in.: wróble, szpaki, wrony, sroki, a wśród zabudowy również jaskółki dymówki lub oknówki.

W środowiskach parkowych może występować: pierwiosnek, wilga, zięba, kulczyk, rudzik, dzwonec, kos, makolągwa, pokrzewka ogrodowa, muchołówka szara. Z kolei w środowiskach łąkowych, w tym również śródpolnych remizach i trzcinowiskach: potrzaszcz, trznadel, skowronek, świergotek łąkowy, trzcinniczek i in.

Podmokłe łąki, jakie znajdują się w dolinie Huczwy w rejonie analizowanego obszaru, z występującymi miejscami oczkami wodnymi i buchtowiskami podsiąkającymi wodą, są potencjalnym miejscem bytowania żaby moczarowej *Rana arvalis*, mogą być również miejscem występowania żaby trawnej *Rana temporaria*. Pospolitym gatunkiem ropuchy, jakiej można się spodziewać na obszarze miasta, jest ropucha szara *Bufo bufo*. Jej siedliskiem są lasy, wilgotne zarośla, parki, ogrody, występuje blisko siedzib ludzkich (piwnice, opuszczone domy, szczeliny w murach).

3.1.14. Zabytki

Obszar objęty opracowaniem znajduje się (w niewielkim zakresie) w granicach strefy ochrony widokowej historycznego zespołu układu urbanistycznego miasta Hrubieszów, wpisanego do rejestru zabytków pod nr A/659. Obowiązuje ochrona przypadkowych znalezisk archeologicznych, zabezpieczenie znaleziska i miejsca jego odkrycia oraz bezzwłoczne powiadomienie o odkryciu właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków.

Ocenia się, że poszczególne elementy środowiska przyrodniczego funkcjonują prawidłowo.

3.2. Istniejące zagrożenia środowiska przyrodniczego

3.2.1. Hałas i wibracje

Na hałas i wibracje związane z komunikacją najbardziej narażeni są ludzie mieszkający w bliskim położeniu szlaków komunikacyjnych. Poziom dźwięku związany z komunikacją drogową wynosi 75-90 dB, jednak w związku ze zwiększającą się liczbą samochodów oraz wzrostem natężenia ruchu zauważalna jest tendencja wzrostowa poziomu hałasu. Samochody, oprócz nadmiernego hałasu powodują również wibracje, odczuwalne głównie w bezpośrednim sąsiedztwie szlaków komunikacyjnych, również tych lokalnych, które dominują w układzie komunikacyjnym obszaru objętego opracowaniem.

Wg „Raportu o stanie środowiska Województwa Lubelskiego” i przeprowadzonych w 2010 r. długookresowych pomiarów hałasu drogowego, stwierdzono przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu przy ul. Zamojskiej. Sytuacja taka najprawdopodobniej nie powtórzyłaby się obecnie, ze względu na wybudowanie obwodnicy w ciągu drogi krajowej nr 74.

3.2.2. Odpady

Ilość wytwarzanych odpadów komunalnych, wskaźnik ich nagromadzenia, struktura oraz skład są uzależnione od poziomu rozwoju gospodarczego, zamożności społeczeństwa, ich sposobu życia, gospodarowania zasobami, subiektywnych cech charakteru mieszkańców oraz poziomu konsumpcjonizmu. Głównym ogniskiem wytwarzania odpadów komunalnych na badanym obszarze są tereny zabudowy mieszkaniowej oraz obiekty usługowe. Na terenie miasta Hrubieszów prowadzona jest selektywna zbiórka odpadów komunalnych, na zasadach określonych w Uchwale nr XXIII/190/2020 Rady Miejskiej w Hrubieszowie z dnia 3 lipca 2020 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Miejskiej Hrubieszów.

3.2.3. Pola elektromagnetyczne

W roku 2016 na terenie województwa lubelskiego do badań monitoringowych natężenia pól elektromagnetycznych (PEM) wytypowano 45 punktów pomiarowych, znajdujących się w dostępnych dla ludności miejscach, m. in. w mieście Hrubieszów, na osiedlu Sławęcín. W żadnym punkcie pomiarowym nie stwierdzono przekroczenia dopuszczalnej wartości poziomu pól elektromagnetycznych, określonej rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003

r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz.U. 2003 nr 192 poz. 1883), zgodnie z którym, dopuszczalny poziom PEM dla miejsc dostępnych dla ludności, w zakresie częstotliwości PEM od 3 MHz do 300 MHz wynosi 7 V/m (składowa elektryczna).

Przez analizowany obszar przebiegają linie elektroenergetyczne średniego napięcia 15 kV i niskiego napięcia.

Wpływ pól EM na organizmy żywe przejawia się w formie efektu termicznego, zmian czynnościowych oraz efektów anatomicznych. Żywe organizmy zachowują się w polu magnetycznym jako diamagnetyki, czyli oddziałują umiarkowanie z zewnętrznym polem, przy czym bezpośrednia reakcja organizmu na dopływ promieniowania EM dokonuje się na poziomie cząsteczkowym i atomowym, wywołując określone zmiany biochemiczne. Zdaniem wielu badaczy („pesymiści”) oddziaływanie fal EM o częstotliwościach 50 Hz na organizm ludzki jest zdecydowanie niekorzystne, a nawet niebezpieczne dla zdrowia i życia (do tych opinii przychyła się autor artykułu), inni autorzy są skłonni natomiast to oddziaływanie bagatelizować. Świadczą o tym choćby różniące się dość znacznie normy dopuszczalne składowych pola EM stosowane w różnych krajach. W forowaniu opinii, bądź lansowaniu odpowiednich norm nie można wykluczyć wpływu zarówno lobby „zielonych” wspierających „pesymistów”, jak też lobby „przemysłowego” stojącego za „optymistami”, zainteresowanego bardziej liberalnymi standardami w zakresie dopuszczalnego poziomu promieniowania. Budowa napowietrznych linii elektroenergetycznych oddziałuje na środowisko życia człowieka zarówno w fazie budowy urządzeń (wyłączenia terenów z dotychczasowego użytkowania, uszkodzenia gleb, wycinka lasów) oraz podczas ich eksploatacji (zakłócenia radioelektryczne, hałas, ujemny wpływ na organizmy żywe). Nie zmienia to jednak faktu, iż urządzenia te na obecnym poziomie cywilizacyjnym są niezbędne ze społeczno-gospodarczego punktu widzenia. Współczesna nauka nie potrafi jednoznacznie określić, jakie natężenie pola EM jest dla człowieka całkowicie bezpieczne, gdyż skutki mogą się sumować i ujawnić dopiero w następnych pokoleniach. Ponadto wrażliwość na nie ludzi jest różna. Nie ulega jednak wątpliwości, iż problem trasowania linii elektroenergetycznych wysokich napięć ma istotne znaczenie dla zdrowia i bezpieczeństwa człowieka oraz funkcjonowania ekosystemów. Każdy projekt przeprowadzenia tych linii musi zatem opierać się na wnikliwych opracowaniach ekofizjograficznych i solidnej ocenie oddziaływania na środowisko wskazującej rozwiązania wariantowe przebiegu linii energetycznej zapewniające jak najniższe straty i ograniczenia funkcjonowania środowiska przyrodniczego.

3.2.4. Zagrożenia geologiczne

Na analizowanym terenie nie rozpoznano terenów zagrożonych ruchami mas ziemnych.

3.2.5. Zagrożenia powodziowe

Obszar objęty opracowaniem częściowo położony jest w granicach obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, w tym obszarów, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat (1%) oraz obszarów, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat (Q 10%). Ponadto występują obszary na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat (Q 0,2%). Według szacunków zawartych na stronie Informatycznego Systemu Osłony Kraju powódzie o prawdopodobieństwie wystąpienia Q=10%, Q=1% oraz Q=0,2% stanowią zagrożenie dla analizowanego obszaru, jednak dotyczy ono głównie terenów łąk oraz istniejących terenów zieleni urządzonej i terenów rekreacji sportu i turystyki. Obszar objęty planem nie jest chroniony wałami przeciwpowodziowymi, w związku z czym nie przeprowadzono analizy granic maksymalnego zasięgu zalewowego w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego.

3.2.6. Istniejące problemy ochrony środowiska

Stan środowiska na analizowanym terenie określić można jako dobry, pomimo znacznego przekształcenia. Największe zmiany, a tym samym przekształcenie środowiska wiąże się z zagospodarowaniem terenu na funkcję sportowo – rekreacyjną (hala sportowa, stadion lekkoatletyczny,

poła gier), melioracją terenu łąk oraz rekreacyjnym wykorzystaniem terenu łągu topolowego oraz brzegów rzeki Huczwy.

3.2.7. Odporność na degradację i zdolność do regeneracji

Najbardziej zagrożone degradacją tereny to najczęściej obszary narażone na silną presję człowieka wyrażającą się poprzez szereg różnorodnych działań przez niego podejmowanych. Należy do nich między innymi presja urbanizacyjna (na obszarach miast i ich najbliższego otoczenia) i niewłaściwe zabiegi agrotechniczne (na terenach użytkowanych rolniczo). W wyniku tego dochodzi do zanieczyszczeń wód (powierzchniowych i podziemnych), powietrza, gleb oraz do przekształceń naturalnej rzeźby terenu. Dodatkowo, w wyniku presji antropogenicznej, nierzadko dochodzi do wprowadzania lub zawlekania nowych gatunków roślin i zwierząt. Prowadzi to do zubożenia naturalnego potencjału przyrodniczego i w skrajnych przypadkach do całkowitych przekształceń ekosystemów. W takich warunkach zachowaniu ulegają jedynie rośliny i zwierzęta o najlepszych zdolnościach adaptacyjnych, które nie zawsze są pożądane z punktu widzenia zrównoważonego rozwoju.

Obszar objęty opracowaniem charakteryzuje się dominacją terenów otwartych, naturalnych układów roślinności oraz rolniczych, które stopniowo ulegają presji inwestycyjnej. Sąsiedztwo obszarów silnie zurbanizowanych, poddawanych silnej antropopresji oraz zajętych pod tereny komunikacji (kolej i drogi) sprawia, że obszar objęty opracowaniem jest stosunkowo odporny na antropopresję środowiskową oraz posiada zdolność do regeneracji. Degradacja środowiska występuje w rejonie obszarów zabudowanych.

3.2.8. Gleby

Należą do najmniej odpornych elementów, na skutek rozwoju zabudowy i zainwestowania terenów podlegają trwałym przekształceniom takim jak zasypywanie czy całkowita likwidacja. Regeneracja środowiska glebowego może trwać nawet kilkaset lat. W przypadku innych oddziaływań np.: związanych z uprawą (zmiany w profilu glebowym, nawożenie) czy zanieczyszczeniami różnego pochodzenia, środowisko glebowe jest bardziej odporne, a regeneracja następuje szybciej.

Odporność na degradację środowiska glebowego obszaru opracowania wynika głównie z dużej pojemności sorpcyjnej, co sprzyja szybkiej redukcji lub zamianie w formy nieprzystawalne zanieczyszczeń przedostających się z powietrza. Również rzeźba terenu - bez większych spadków, zdecydowanie obniża zagrożenie erozyjne.

3.2.9. Ukształtowanie terenu

Ukształtowanie terenu należy do bardziej odpornych elementów środowiska na antropopresję. W analizowanych obszarach nie występują znaczące naturalne deniwelacje, które w przypadku zabudowy mogłyby ulec niekorzystnym przekształceniom.

3.2.10. Wody podziemne

Czwartorzędowe wody podziemne w obrębie granic obszaru stanowią element małoodporny. Ze względu na słabą izolację (brak warstw skutecznie hamujących infiltrację zanieczyszczeń z powierzchni) wody te zagrożone są przenikaniem zanieczyszczeń. Dość niska odporność wód podziemnych wynika również z możliwości poziomej migracji zanieczyszczeń w warstwie saturacji.

3.2.11. Klimat akustyczny

Na największe silne oddziaływania akustyczne narażone są tereny usytuowane w ekspozycji na hałas komunikacyjny lub przemysłowy. Obecnie, ze względu na dużą ilość zieleni na analizowanych obszarach, sąsiedztwo terenów o niskim poziomie zainwestowania oraz odciążenie głównej osi komunikacyjnej miasta poprzez wyznaczenie nowego przebiegu drogi krajowej nr 74, propagacja hałasu jest ograniczana, jednakże nawet w odległych od źródeł hałasu miejscach, klimat akustyczny jest pod stałą presją.

3.2.12. Powietrze

Należy do względnie odpornych elementów, ze względu na korzystniejsze warunki klimatu lokalnego, zwłaszcza dobrych warunków przewietrzania obszaru. Sprzyja to zmniejszeniu koncentracji zanieczyszczeń powietrza i ich depozycji na jednostkę powierzchni.

W związku z tym, że na terenie Hrubieszowa nie występują zakłady przemysłowe będące emitarami zanieczyszczeń do powietrza, jednym z głównych czynników wpływających na jego stan jest transport komunikacyjny: niezbyt dobry stan nawierzchni dróg oraz zły techniczny pojazdów. Kolejnym czynnikiem mającym duże znaczenie w ogólnym zanieczyszczeniu powietrza mają także gospodarstwa domowe i zakłady rzemieślnicze oraz kotłownie wykorzystujące paliwa stałe. Emisja pochodząca z tych źródeł jest trudna do zewidencjonowania, gdyż emitory te rozproszone są na znacznym terenie. Nasilenie emisji notuje się w okresie zimowym, kiedy wzrasta produkcja energii cieplnej, zarówno w gospodarstwach domowych oraz w zakładach usługowych.

3.2.13. Szata roślinna

Zieleń towarzysząca zabudowie, taka jak pola uprawne czy zieleń urządzone, to zbiorowiska i układy roślinne, wymagające ciągłej opieki oraz zabiegów agrotechnicznych utrzymujących je w pożądanej formie. Odporność układów sztucznie ukształtowanych i stale pielęgnowanych przez człowieka jest niska. Na terenach nieużytkowanych rozwija się głównie roślinność synantropijna i ruderalna, a następnie spontaniczne zarośla. Ze względu na specyfikę rozwoju tego typu roślinności, zbiorowiska te charakteryzują się odpornością znacznie większą. Wysoką odpornością charakteryzują się również wprowadzone przez człowieka zadrzewienia, gdyż w założeniu budowane były z gatunków wytrzymałych na podniesiony poziom zanieczyszczeń środowiska oraz presje przemysłowe.

Bez względu na charakter i genezę zbiorowisk roślinnych całkowita eliminacja, bez możliwości regeneracji może nastąpić skutek zabudowy terenu.

3.2.14. Fauna

Obszar zasiedlają głównie gatunki pospolite, cechujące się wysoką odpornością, nie mniej tereny otwartych pól i zadrzewień mogą stanowić miejsce bytowania gatunków, których amplitudy ekologiczne są wąskie. Odporność na antropopresję tych elementów jest niska. W przypadku zabudowy terenów otwartych należy się liczyć z całkowitym ich wyparciem i brakiem możliwości powrotu do stanu pierwotnego.

4. Zagrożenia środowiska naturalnego wynikające z ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego

4.1. Emisja gazów i pyłów do powietrza atmosferycznego

Zanieczyszczenie powietrza jest jednym z głównych czynników zagrożenia klimatu i degradacji środowiska przyrodniczego. Zanieczyszczenia wprowadzone do atmosfery podlegają wpływom warunków meteorologicznych zarówno w zakresie rozprzestrzeniania się, jak i ich transformacji. Tak więc emisja zanieczyszczeń zależy od topografii, zagospodarowania terenu, lokalizacji źródeł emisji oraz warunków meteorologicznych. Skład powietrza ma istotny wpływ na biosferę, a emitowane do niego zanieczyszczenia gazowe i pyłowe stanowią istotne zagrożenie dla wielu elementów środowiska m.in. wód, gleb oraz świata roślinnego i zwierzęcego.

Do czynników decydujących o jakości powietrza zalicza się: przestrzenny i czasowy rozkład zanieczyszczeń powstających w efekcie działalności człowieka oraz warunki wymiany powietrza.

Realizacja kierunków zagospodarowania wyznaczonych w planach przyczynić się może do intensyfikacji procesów emisji gazów i pyłów z sektora gospodarczo-bytowego a także usługowego i produkcyjnego. Jednocześnie przestrzeganie ustaleń planu w zakresie stosowania technologii bezemisyjnych lub paliw i technologii niskoemisyjnych pozwoli skutecznie ograniczyć ten wpływ na jakość powietrza.

4.2. Hałas i wibracje

Hałas stanowi jeden z elementów zanieczyszczenia środowiska, który w ostatnich latach przybiera na znaczeniu (zwłaszcza w obliczu nasilającego się ruchu samochodowego oraz przemysłowienia). Na obszarze opracowania głównym źródłem hałasu jest ruch samochodowy odbywający się na drogach dojazdowych, lokalnych, zbiorczych i głównych. Źródło to nie stanowi znaczącej uciążliwości akustycznej dla analizowanego obszaru, ze względu na wyeliminowanie ruchu tranzytowego z głównej osi komunikacyjnej i przeniesienie go na nowy przebieg drogi krajowej nr 74, który udało się wytyczyć w bezpiecznej odległości od istniejącej i projektowanej zabudowy. W kontekście rozwoju terenu sportu, rekreacji i turystyki można przyjąć, że standard akustyczny nie ulegnie zmianie, a projektowane funkcje nie będą generować źródeł hałasu ponadnormatywnego.

4.3. Odpady

Obecnie głównym ogniskiem wytwarzania odpadów komunalnych na badanym obszarze są istniejące tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowej wielorodzinnej i usługowej. W wyniku realizacji kierunków zagospodarowania przestrzennego istnieje zagrożenie wzrostu ilości wytwarzanych odpadów stałych zaliczonych do typu komunalnego i przemysłowego. Zakres ustaleń planowanych na Obszarze nr 1 i Obszarze nr 2 może powodować wzrost ilości wytwarzanych odpadów w związku z powiększeniem terenu cmentarza oraz wyznaczeniem terenu sportu, rekreacji i turystyki.

Ustalenia planów miejscowych, które będą powstawały na podstawie niniejszych planów, powinny formułować ogólną zasadę postępowania z odpadami, odpowiadającą wymaganiom określonych w przepisach odrębnych oraz „Planem Gospodarki Odpadami dla Województwa Lubelskiego 2022” przyjętym Uchwałą Nr XXIV/349/2016 Sejmiku Województwa Lubelskiego z dnia 2grudnia 2016 r. Uregulowana na terenie miasta gospodarka odpadami jest zgodna z wymogami ochrony środowiska i oznacza brak perspektywicznych zagrożeń dla ludzi, wód podziemnych i powierzchniowych oraz fauny i flory. Funkcjonujący obecnie w Hrubieszowie system gospodarki odpadami jest zgodny z obowiązującymi przepisami prawa i zapewnia bezpieczeństwo ekologiczne.

Miasto Hrubieszów prowadzi aktywną politykę zachęcającą do prowadzenia selektywnej zbiórki poszczególnych frakcji odpadów segregowanych (papieru, metalu, tworzywa sztuczne, szkła, opakowań wielomateriałowych). W przypadku gdy podmioty nie prowadzą segregacji odpadów, stawka za gospodarowanie odpadami komunalnymi będzie równa stawce za odpady zmieszane. Ponadto, w jednostce miejskiej funkcjonuje Punkt Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych, zlokalizowany przy ul. Kruczej 20 (Baza PGKiM Sp. z o. o.), w którym mieszkańcy mogą pozostawić przeterminowane lekarstwa i chemikalia, zużyte baterie i akumulatory, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, meble i inne odpady wielkogabarytowe, odpady budowlane: remontowo-budowlane i rozbiórkowe, użytych opon itp.

4.4. Ścieki

Ścieki są jednym z podstawowych zagrożeń dla jakości wód powierzchniowych i podziemnych. Zwiększenie powierzchni zabudowy przyczynić się może do zwiększenia liczby użytkowników analizowanych terenów, co w konsekwencji może prowadzić do zwiększenia emisji ścieków.

Funkcje ustalone w planach miejscowych będą wiązać się z powstawaniem ścieków komunalnych oraz zanieczyszczonych wód opadowych w terenach zabudowanych, w tym z dróg i parkingów. Ścieki sanitarne z terenów istniejącej zabudowy mieszkaniowej i usługowej będą docelowo odprowadzane do miejskiej sieci kanalizacji sanitarnej.

Ewentualne dopuszczenia w planach miejscowych, które będą powstawały na podstawie niniejszych planów dla urządzeń przejściowych i lokalnych (szamba, lokalne odprowadzanie wód opadowych) winny być realizowane zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, po zapewnieniu stosowania technologii spełniających Polskie Normy i posiadających odpowiednie atesty.

Miasto Hrubieszów prowadzi aktywną politykę inwestycyjną mającą na celu ograniczenie możliwych zanieczyszczeń środowiska związanych z jakością wód powierzchniowych i podziemnych, poprzez m. in. likwidację szczelnych zbiorników bezodpływowych i włączanie nowych terenów do systemu kanalizacji sanitarnej. Obiekty są sukcesywnie podłączane do istniejącej sieci.

Ocenia się, iż w wyniku realizacji ustaleń planów wystąpić mogą lokalne zmiany stosunków wodnych. Spowodowane być mogą budową poszczególnych obiektów, w szczególności wymagających głębokiego posadowienia. W obrębie projektu planu głębsze wykopy mogą być niezbędne przy realizacji m.in. obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz przy realizacji terenów komunikacji. Istnieje również możliwość powstania lokalnych zanieczyszczeń środowiska wodno-gruntowego podczas prac budowlanych przy zagospodarowywaniu terenów zgodnie z przeznaczeniami.

4.5. Promieniowanie elektromagnetyczne

Promieniowanie elektromagnetyczne zaliczane jest do podstawowych rodzajów zanieczyszczeń środowiska naturalnego. Głównym źródłem promieniowania elektromagnetycznego na analizowanych obszarach będą urządzenia i linie energetyczne, stacje bazowe telefonii komórkowych oraz urządzenia elektryczne w zakładach pracy. Realizacja zabudowy na nowo wyznaczonych terenach inwestycyjnych może nieznacznie przyczynić się do zwiększenia emisji pól elektromagnetycznych pochodzących z istniejących i projektowanych sieci energetycznych.

Praca napowietrznych linii elektroenergetycznych oraz urządzeń telekomunikacyjnych, tak jak funkcjonowanie każdego urządzenia czy sprzętu elektrycznego powszechnego użytku, wiąże się z występowaniem: pola elektromagnetycznego o niskiej częstotliwości 50 Hz, posiadającego dwie składowe: elektryczną (E) i magnetyczną (H), szumów akustycznych (hałasu) oraz zakłóceń radioelektrycznych. Wymienione czynniki mają decydujący wpływ na ocenę oddziaływania na środowisko, w tym przede wszystkim na ludzi, którzy będą zamieszkiwać w bezpośrednim sąsiedztwie np. linii elektroenergetycznej lub stacji bazowej telefonii komórkowej. Rozpatrując te kwestie uwzględnić należy przede wszystkim czas przebywania ludzi (mieszkańców, rolników itd.) w polu elektromagnetycznym.

Zgodnie z obecnym stanem wiedzy można stwierdzić, że ryzyko zdrowotne, wynikające z ekspozycji ludności w sztucznych polach elektromagnetycznych spotykanych w praktyce w środowisku, w otoczeniu prawidłowo zlokalizowanych, zbudowanych i eksploatowanych urządzeń jest tylko hipotetyczne, lub w najgorszym przypadku znikome.

Ustalenia planów miejscowych, które będą powstawały na podstawie niniejszych planów miejscowych, powinny dokonać przyporządkowania poszczególnych terenów zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów.

Należy mieć również na uwadze, że zgodnie z zapisami art. 46 ust. 1 - 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, inwestycje z zakresu łączności publicznej mogą powstać de facto niezależnie od ustaleń planów miejscowych.

5. Charakterystyka ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego

5.1. Zgodnie z projektem uchwały plan miejscowy wskazuje podstawowe przeznaczenie terenów:

- 1) US – tereny usług sportu i rekreacji,
- 2) KR – teren komunikacji drogowej wewnętrznej,
- 3) ZP – teren zieleni urządzonej,
- 4) WS – teren wód powierzchniowych śródlądowych.

5.2. Warunki zagospodarowania, ustalenia z zakresu ochrony środowiska i kształtowania środowiska przyrodniczego i dziedzictwa kulturowego oraz w zakresie infrastruktury technicznej

Projekt planu miejscowego wskazuje dla wszystkich terenów szczegółowe zasady zagospodarowania oraz ograniczenia dla zabudowy wynikające z podstawowego przeznaczenia terenów oraz obowiązujących przepisów odrębnych.

Projekt planu ustala:

W zakresie **zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego** ustala się:

- 1) możliwość realizowania obiektów i urządzeń budowlanych, wskazanych w ustaleniach planu, w ramach terenów o określonym przeznaczeniu i ustalonych zasadach zagospodarowania;
- 2) dopuszczenie lokalizowania obiektów budowlanych w odległości 1,5 m od granicy z sąsiednią działką lub bezpośrednio przy tej granicy na terenach oznaczonych symbolami **1US, 2US**, z zastrzeżeniem § 10 pkt 1;
- 3) zachowanie istniejących obiektów i urządzeń budowlanych z dopuszczeniem:
 - a) przebudowy, rozbudowy, remontu, odbudowy i nadbudowy z zastrzeżeniem lit d, przy zachowaniu ustalonych planem wskaźników,
 - b) zmiany sposobu użytkowania, zgodnie z przeznaczeniem podstawowym lub przeznaczeniem uzupełniającym ustalonymi w planie,
 - c) rozbudowy w zakresie docieplenia lub wykonania szybów windowych i zewnętrznych klatek schodowych, pochylni i ramp dla niepełnosprawnych, niezależnie od ustaleń planu,
 - d) prowadzenia robót budowlanych, z wyłączeniem nadbudowy, w przypadku gdy wysokość zabudowy istniejącego obiektu budowlanego przekracza wysokość zabudowy ustaloną planem, przy zachowaniu pozostałych ustalonych planem wskaźników,
 - e) prowadzenia robót budowlanych związanych z nadbudową kominów spalinowych lub wentylacyjnych w celu dostosowania ich parametrów do przepisów odrębnych w przypadku gdy wysokość zabudowy istniejącego obiektu budowlanego przekracza wysokość zabudowy ustaloną planem;
- 4) zachowanie istniejących obiektów i urządzeń budowlanych zlokalizowanych w całości lub w części poza wyznaczonymi nieprzekraczalnymi liniami zabudowy z dopuszczeniem:
 - a) prowadzenia robót budowlanych, bez możliwości dalszej rozbudowy poza tę linię (nie dotyczy docieplenia obiektów budowlanych), przy zachowaniu ustalonych planem wskaźników,
 - b) nadbudowy obiektów z uwzględnieniem ustalonych w planie maksymalnych wysokości i przy zachowaniu ustalonych planem wskaźników;
- 5) dopuszczenie lokalizowania obiektów małej architektury;
- 6) zakaz wykonywania prac ziemnych powodujących zmiany stanu wody na gruncie ze szkodą dla gruntów sąsiednich.

W zakresie **zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu** ustala się:

- 1) cały obszar planu znajduje się w granicach udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 407 – Zbiornik Chełm-Zamość; obowiązek podporządkowania działań inwestycyjnych wymogom ochrony wód podziemnych jednolitej części wód podziemnych PLGW200121, w tym wód kredowych Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 407 Niecka Lubelska (Chełm-Zamość), poprzez:
 - a) zakaz wprowadzenia do ziemi ścieków, z wyłączeniem wód opadowych i roztopowych, z zastrzeżeniem § 14 ust. 7;
 - b) obowiązek podczyszczania wód opadowych z substancji ropopochodnych na terenach oznaczonych symbolami **1US, 2US, 1KR**.
- 2) obowiązek podporządkowania działań inwestycyjnych wymogom ochrony wód powierzchniowych, w szczególności uzyskaniu stanu dobrego wód jednolitej części wód powierzchniowych Huczwa od Sieniochy do ujścia PLRW200024266299;

- 3) przyporządkowanie terenów oznaczonych symbolami **1US, 2US, 1ZP** do terenów na cele rekreacyjno – wypoczynkowe określonych w przepisach odrębnych, w zakresie dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku;
- 4) przyporządkowanie całego obszaru planu do miejsc dostępnych dla ludności określonych w przepisach odrębnych, w zakresie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych;
- 5) zakaz lokalizowania:
 - a) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem sieci i urządzeń infrastruktury technicznej,
 - b) zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii, określonych w przepisach odrębnych;
- 6) zachowanie istniejących rowów melioracyjnych z dopuszczeniem ich skanalizowania lub przebudowy;

W zakresie **zasad kształtowania krajobrazu**: nie ustala się.

W zakresie **zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej** ustala się:

- 1) ochroną konserwatorską objęty jest układ urbanistyczny figurujący w Rejestrze Zabytków Województwa Lubelskiego (A/659), oznaczony graficznie na rysunku planu – układ urbanistyczny miasta Hrubieszowa, obejmujący zabudowę wyspy otoczonej przez rz. Huczwę wraz z przedmieściem w rejonie ulic Podzamcza i 1 Maja (obecnie ul. Józefa Piłsudskiego), z historyczną siecią ulic i placów oraz skalą zabudowy, także sylwetę miasta i konfigurację terenu - na terenach oznaczonych symbolami **2US, 1KR, 1WS, 2WS**;
- 2) wszelkie działania dotyczące obiektów i obszarów objętych ochroną konserwatorską należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
- 3) w przypadku natrafienia podczas robót ziemnych na zabytki i obiekty archeologiczne, należy wstrzymać prace, zabezpieczyć znalezisko i powiadomić o odkryciu WUOZ; kontynuacja robót będzie możliwa po wykonaniu badań ratowniczych pod stałym nadzorem archeologicznym.

Jako przestrzenie publiczne wskazuje się tereny oznaczone symbolami **1US, 2US, 1KR, 1ZP**.

W zakresie **wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych** ustala się:

- 1) nakaz utrzymania zieleni urządzonej w przestrzeni publicznej przy zastosowaniu kompozycji i właściwego doboru gatunkowego;
- 2) nakaz stosowania rozwiązań technicznych zapewniających warunki dla poruszania się osobom niepełnosprawnym, w tym w zakresie zagospodarowania użytkowania i utrzymania terenów komunikacji pieszej i kołowej;
- 3) nakaz stosowania obniżonych krawężników umożliwiających przejazd wózkiem przy przejściach dla pieszych przez jezdnie;

W zakresie **zasad kształtowania zabudowy** ustala się:

- 1) nieprzekraczalne linie zabudowy zgodnie z rysunkiem planu;
- 2) zakaz stosowania materiałów wykończeniowych typu „siding”;
- 3) nakaz stosowania dachów dwuspadowych lub wielospadowych, o kącie nachylenia połaci dachowych do 45°, z dopuszczeniem stosowania dachów płaskich;

- 4) możliwość stosowania:
 - a) dachów jednospadowych na budynkach i nad częściami budynków o wysokości do 7 m,
 - b) przekryć namiotowych, pneumatycznych oraz zadaszeń membranowych;
- 5) zasady dotyczące materiałów pokryć dachowych:
 - a) do pokrycia dachów dwuspadowych, wielospadowych i jednospadowych należy stosować materiały dachówko podobne, gonty (w tym gonty bitumiczne), blachy na rąbek stojący, blachy gładkie, blachy trapezowe w kolorach czerwonym, czerwono - brązowym, brązowym, zielonym lub odcieniach szarości,
 - b) do pokrycia dachów płaskich należy stosować materiały w odcieniach szarości,
 - c) dla przekryć namiotowych, pneumatycznych oraz zadaszeń membranowych należy stosować materiały w odcieniach szarości.

W zakresie **granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa** ustala się obszar szczególnego zagrożenia powodzią, na terenach oznaczonych symbolami **1US, 2US, 1KR, 1WS, 2WS, 1ZP** oznaczony na rysunku planu.

2. Na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią oznaczonym na rysunku planu ustala się:

- 1) zakazy, nakazy, dopuszczenia i ograniczenia wynikające z przepisów odrębnych, dotyczących ochrony przed powodzią;
- 2) zakaz realizacji obiektów budowlanych z wyjątkiem:
 - a) obiektów sportu i rekreacji, takich jak: boiska, place sportowe, pola gier sportowych, place zabaw, tory jazdy,
 - b) urzędzeń sportu i rekreacji,
 - c) urzędzeń edukacji,
 - d) obiektów małej architektury
 - e) altan, wiat, zadaszeń,
 - f) miejsc parkingowych i miejsc postojowych rowerów,
 - g) obiektów i urzędzeń infrastruktury technicznej,
 - h) hal pneumatycznych,
 - i) lokalizowania, na okres do 180 dni, tymczasowych obiektów budowlanych,
 - j) lokalizowania w istniejących obiektach na terenie oznaczonym symbolem **2US** obiektów sportu i rekreacji, takich jak szatnie, wypożyczalnie sprzętu, magazyny, obiekty zaplecza technicznego,zgodnie z przepisami dotyczącymi ochrony przed powodzią;
- 3) na terenie oznaczonym symbolem **2US** zachowanie istniejących obiektów sportu i rekreacji, takich jak:

- a) stadiony piłkarskie,
- b) stadiony lekkoatletyczne,

z dopuszczeniem przebudowy, rozbudowy, remontu i odbudowy, zgodnie z przepisami dotyczącymi ochrony przed powodzią;

- 4) na terenie oznaczonym symbolem **1ZP** zachowanie istniejącej tężni solankowej, z dopuszczeniem przebudowy, rozbudowy, remontu i odbudowy, zgodnie z przepisami dotyczącymi ochrony przed powodzią;
- 5) dostosowanie konstrukcji obiektów, o których mowa w pkt 1 lit. j do możliwości ich szybkiego przetransportowania poza obszar szczególnego zagrożenia powodzią.

W zakresie **szczegółowych zasad i warunków przeprowadzania scaleń i podziału nieruchomości** ustala się:

- 1) możliwość podziału nieruchomości pod warunkiem zapewnienia bezpośredniego dostępu do drogi publicznej lub przez drogę wewnętrzną o szerokości minimum 5,0 m;
- 2) minimalne powierzchnie nowo wydzielanych działek:
 - a) dla terenów oznaczonych symbolami **2US** – 20000 m²,
 - b) dla terenu oznaczonego symbolem **1US, 1ZP** – 2000 m²
 - c) dla terenów oznaczonych symbolami **1KR, 1WS, 2WS** – nie występuje potrzeba określania;
- 3) kąt położenia granic nowo wydzielanych działek w stosunku do pasa drogowego zawarty w przedziale pomiędzy 60 a 120 stopni;
- 4) szerokość frontów nowo wydzielanych działek:
 - a) dla terenu oznaczonego symbolem **1US, 2US, 1ZP** nie mniejszą niż 50 m,
 - b) dla terenów oznaczonych symbolami **1KR, 1WS, 2WS** – nie występuje potrzeba określania;
- 5) parametry określone w pkt 1 – 2 nie dotyczą parametrów nowo wydzielanych działek wyznaczonych pod drogi publiczne i wewnętrzne, zgodnie z przepisami odrębnymi oraz objekty i urządzenia infrastruktury technicznej, które można wyznaczać odpowiednio do potrzeb.

Ustalenia dotyczącą również ewidencyjnych podziałów nieruchomości.

W zakresie **szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu, w tym zakazów zabudowy**, ustala się:

- 1) strefy techniczne o szerokości 5 m (po 2,5 m od osi linii) dla napowietrznych linii elektroenergetycznych niskiego napięcia do 1 kV;
- 2) strefy techniczne o szerokości 2 m (po 1,0 m od osi linii) dla kablowych linii elektroenergetycznych średniego napięcia 15 kV;
- 3) strefy techniczne o szerokości 1 m (po 0,5 m od osi linii) dla kablowych linii elektroenergetycznych niskiego napięcia do 1 kV;
- 4) w strefach technicznych, o których mowa w pkt 1 - 3 obowiązuje:

- a) zakaz lokalizowania budynków i obiektów małej architektury,
- b) zakaz nasadzania roślinności wysokiej,
- c) dopuszczenie wykonywania napraw oraz prac remontowych i konserwacyjnych na istniejącej linii;

W zakresie **zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej** ustala się:

- 1) utrzymanie istniejących obiektów i urządzeń budowlanych infrastruktury technicznej;
- 2) możliwość prowadzenia robót budowlanych polegających na budowie, rozbudowie, przebudowie, montażu, remoncie lub rozbiórce obiektów i urządzeń budowlanych infrastruktury technicznej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 3) ograniczenia w zakresie zabudowy i zagospodarowania terenów wzdłuż obiektów i urządzeń budowlanych infrastruktury technicznej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 4) nakaz uwzględniania ochrony zdrowia mieszkańców przed oddziaływaniem pól elektromagnetycznych, podczas lokalizacji obiektów i urządzeń budowlanych z zakresu elektroenergetyki i telekomunikacji;
- 5) zakaz wykonywania prac ziemnych powodujących zmiany stanu wody na gruncie ze szkodą dla gruntów sąsiednich;
- 6) **zaopatrzenie w wodę** z miejskiej sieci wodociągowej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 7) w zakresie **odprowadzania ścieków bytowych oraz wód opadowych**:
 - a) odprowadzanie ścieków bytowych w oparciu o miejski system kanalizacji sanitarnej,
 - b) dopuszcza się odprowadzenie ścieków do zbiorników bezodpływowych, zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi ochrony przeciwpowodziowej,
 - c) zagospodarowanie wód opadowych, z zastrzeżeniem § 6 pkt 1 lit b, powierzchniowo na teren działki budowlanej lub odprowadzenie do kanalizacji deszczowej z uwzględnieniem rozwiązań:
 - ułatwiających przesiąkanie wody deszczowej do gruntu,
 - spowalniających odpływ do odbiornika do ilości jaka powstaje na terenie przed zagospodarowaniem (przy współczynniku spływu 0,3),
 - zwiększających retencję,
 - d) dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych bezpośrednio do wód, z zastrzeżeniem § 6 pkt 1 lit b oraz zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 8) **doprowadzenie gazu** do odbiorców w oparciu o sieć gazową niskiego i średniego ciśnienia, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 9) **zaopatrzenie w energię ciepłą** w oparciu o miejską sieć ciepłowniczą lub indywidualne źródła ciepła z zastosowaniem technologii bezemisyjnych lub paliw i technologii niskoemisyjnych, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 10) w zakresie **zaopatrzenia w energię elektryczną**:

- a) doprowadzenie energii elektrycznej do odbiorców w oparciu o stacje transformatorowe SN/nN oraz sieć elektroenergetyczną średniego i niskiego napięcia, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- b) nakaz realizowania budowy i rozbudowy sieci elektroenergetycznej średniego i niskiego napięcia jako kablową podziemną,
- c) dopuszcza się budowę stacji transformatorowych SN/nN w ilościach wynikających z potrzeb a nie wskazanych w planie,

11) w zakresie telekomunikacji:

- a) zaspokojenie potrzeb odbiorców w oparciu o istniejącą infrastrukturę telekomunikacyjną oraz poprzez rozbudowę lub budowę nowych obiektów i urządzeń budowlanych telekomunikacyjnych,
- b) w przypadku realizacji obiektów liniowych obowiązuje wykonanie ich jako kablowa sieć podziemna;

12) nakaz gospodarowania odpadami zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji ustala się:

- 1) obsługę komunikacyjną terenu:
 - a) **1US** zgodnie z przepisami odrębnymi, przez teren oznaczony symbolem **2US** oraz z terenu drogi wewnętrznej położonej poza granicami planu;
 - b) **2US** zgodnie z przepisami odrębnymi, z terenu oznaczonego symbolem **1KR**;
 - c) **1ZP** zgodnie z przepisami odrębnymi, przez teren oznaczony symbolem **1US**;
- 2) dopuszczenie lokalizacji tras rowerowych na wszystkich terenach;
- 3) zakaz lokalizowania miejsc parkingowych na terenach oznaczonych symbolami **1WS**, **2WS**, **1ZP**;
- 4) minimalną liczbę miejsc parkingowych, odniesioną odpowiednio do funkcji obiektów lub do funkcji ich części - według poniższych wskaźników:
 - a) 1 miejsce na 1000 m² powierzchni zieleni urządzonej;
 - b) 0,2 miejsca na użytkownika, lecz nie mniej niż 1 miejsce parkingowe, na każdy obiekt sportu i rekreacji,
 - c) 0,25 miejsca, lecz nie mniej niż 1 miejsce parkingowe, na każde:
 - urządzenie sportu i rekreacji,
 - urządzenie edukacyjne;
- 5) nakaz zapewnienia miejsc parkingowych przeznaczonych na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową na poziomie min. 5% liczby miejsc parkingowych przeznaczonych dla danego obiektu i nie mniej niż 1 stanowisko na terenach oznaczonych symbolami **1US**, **2US**, **1ZP**;
- 6) minimalną liczbę stanowisk postojowych rowerów, odniesioną odpowiednio do funkcji obiektów lub do funkcji ich części - według poniższych wskaźników:

- a) 1 miejsce na 2000 m² powierzchni zieleni urządzonej;
- b) 0,25 miejsca na użytkownika, lecz nie mniej niż 1 miejsce postojowe rowerów, na każdy obiekt sportu i rekreacji,
- c) 0,1 miejsca, lecz nie mniej niż 1 miejsce postojowe rowerów, na każde:
 - urządzenie sportu i rekreacji,
 - urządzenie edukacyjne;
- 7) w zakresie zasad realizacji miejsc parkingowych nakaz realizacji miejsc parkingowych jako naziemne;
- 8) dopuszczenie lokalizowania i bilansowania miejsc parkingowych i stanowisk postojowych rowerów dla potrzeb danego obiektu poza obrębem działki budowlanej.

W zakresie sposobów i terminów tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów do czasu realizacji inwestycji zgodnej z przeznaczeniem terenu ustalonym w planie dopuszcza się zagospodarowanie czasowe tych terenów w formie:

- 1) zieleni,
- 2) placów zabaw,
- 3) boisk sportowych,
- 4) ustawienia na czas budowy obiektów o funkcji gospodarczej nie związanych trwale z gruntem.

Biorąc pod uwagę walory środowiska przyrodniczego na terenie objętym projektem planu, uznaje się powyższe zapisy za wystarczające dla jego ochrony.

6. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji planu zagospodarowania

W przypadku nieuchwalenia projektowanych planów w mocy pozostaną obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego. Brak realizacji ustaleń projektowanego planu spowoduje, że utrzymany zostanie aktualny kierunek zagospodarowania – teren sportu i rekreacji.

7. Oddziaływanie planu miejscowego na środowisko i obszary chronione

7.1. Oddziaływanie na obszary chronione na mocy ustawy o ochronie przyrody

Na analizowanym obszarze nie występują obszary objęte ochroną na mocy ustawy o ochronie przyrody. Ustalenia projektu planu miejscowego nie wpłyną na jakość funkcjonowania obszarów chronionych leżących poza granicami opracowania, z racji braku ustaleń związanych z oddziaływaniem na środowisko wykraczającym poza obszar opracowania oraz brakiem ustaleń wpływających na ewentualne pogorszenie się efektywności i sprawności powiązań w lokalnej i regionalnej sieci ekologicznej.

7.2. Oddziaływanie na siedliska występowania chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów

Na analizowanym obszarze nie występują udokumentowane siedliska chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów, lecz mogą pojawić się miejscowo, nieudokumentowane. W przypadku stwierdzenia występowania chronionych gatunków roślin, grzybów lub zwierząt, dalsze prace związane z realizacją zainwestowania, zgodnie z art. 56 ustawy o ochronie przyrody, będą uzależnione od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska zwalniającej z zakazów określonych w art. 52 ww. ustawy.

Wg art. 46. ustawy o ochronie przyrody ochrona gatunkowa obejmuje okazy gatunków oraz siedliska i ostoje roślin, zwierząt i grzybów. Ma ona na celu zapewnienie przetrwania i właściwego stanu ochrony dziko występujących na terenie kraju lub innych państw członkowskich Unii Europejskiej rzadkich, endemicznych, podatnych na zagrożenia i zagrożonych wyginięciem oraz objętych ochroną na podstawie przepisów umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk i ostoi, a także zachowanie różnorodności gatunkowej i genetycznej.

W kontekście planowania przestrzennego najistotniejsze wymienione w rozporządzeniu w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt to zakazy:

- niszczenia siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania;
- niszczenia, usuwania lub uszkodzenia gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień;
- umyślnego przemieszczania z miejsc regularnego przebywania na inne miejsca;

Obiektami przyrodniczymi, które objęte są ustawową formą ochrony (ochrona gatunkowa) są potencjalnie występujące w analizowanym obszarze niektóre gatunki zwierząt. Poza nimi, elementy przyrodnicze chronione są na podstawie przepisów ogólnych, np. drzewa i krzewy, których usuwanie w określonych przypadkach dozwolone jest na podstawie konkretnych decyzji wydanych w oparciu o obowiązujące prawo w zakresie ochrony przyrody. Największe szanse na utrzymanie ma zieleń wkomponowana w tereny o utrwalonym zainwestowaniu (ZP) oraz zieleń w terenach o ograniczonych możliwościach zainwestowania nie mniej jednak nie jest to ochrona pełna. Każde z drzew teoretycznie może zostać usunięte, jeżeli zaistnieją ku temu przesłanki.

Odrębna kwestią pozostaje ochrona drzew i krzewów przed oddziaływaniami słabszymi aczkolwiek znaczącymi jak np. zagęszczanie gleby wokół korzeni, czy szkodliwe oddziaływanie zwierząt domowych. I w tej kwestii drzewa jak i krzewy nie są wystarczająco chronione.

W świetle planowanego zagospodarowania nie zmniejszą się arealy łąk i pól a także zadrzewień i zarośli będących bazą pokarmowa i miejscem występowania potencjalnych zwierząt związanych z tego typu siedliskami. Możliwości naruszenia zakazów w stosunku do chronionych gatunków mogą występować, ale w głównej mierze nie wynikają bezpośrednio z ustaleń planu, a z nieprzestrzegania ogólnie obowiązującego prawa w tym zakresie. Mogą wynikać również z ludzkiej nieświadomości lub złej woli.

Potencjalne oddziaływanie na szatę roślinną, pojawić się może w okresie prac związanych z ewentualną wycinką drzew. Może wystąpić częściowa likwidacja istniejącej szaty roślinnej. Prace związane z wycinką, stanowić będą jednak czasowe, krótkotrwałe oddziaływanie.

Należy podkreślić, że ewentualna wycinka drzew będzie kompensowana nasadzeniami nowych drzew w ramach zagospodarowania terenu inwestycji, jak również wykorzystaniem istniejącego drzewostanu wkomponowanego w projektowane zainwestowanie oraz poprzez realizację pasów zieleni urządzonej, w tym zieleni wysokiej wzdłuż ciągów komunikacyjnych.

Przewidywane rodzaje i skale możliwego oddziaływania doprecyzowywane będą na etapie sporządzania raportów oddziaływania na środowisko, dla poszczególnych inwestycji realizowanych w ramach planowanego zagospodarowania terenu. Ww. opracowania uwzględnić będą wyniki inwentaryzacji przyrodniczej.

Podsumowując, ustalenia projektu planu miejscowego mogą oddziaływać negatywnie na gatunki chronionych roślin, zwierząt i grzybów. Jakkolwiek ich siedlisk nie stwierdzono na analizowanym obszarze, nie jest wykluczone, że mogą wystąpić, np. w odniesieniu do ptaków. W przypadku stwierdzenia występowania chronionych gatunków roślin, grzybów lub zwierząt (np. na etapie inwentaryzacji przyrodniczej do raportu o oddziaływaniu na środowisko) potencjalni inwestorzy będą zobowiązani zastosować się do wytycznych zawartych stosownych decyzjach. Kwestie związane z ochroną gatunkową regulują: Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt, Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów, Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin.

Zaleca się, aby każdorazowe usunięcie drzew lub krzewów odbywało się w terminach uwzględniających sezony lęgowe gatunków objętych ochroną gatunkową, zwłaszcza ptaków, tj. między 15 października a 1 marca oraz zgodnie z przepisami odrębnymi, w szczególności

dotyczącymi ochrony gruntów rolnych i leśnych oraz ochrony terenów zieleni i zadrzewień (w tym usuwania drzew i krzewów).

7.3. Oddziaływanie na korytarze ekologiczne

Obszar poddawany analizie znajduje się poza granicami wyznaczonych korytarzy ekologicznych. Oddziaływanie na najbliższe położone korytarze ekologiczne nie będzie miało charakteru negatywnego. Ustalenia uwzględniają działania z zakresu ochrony wartości środowiska przyrodniczego, kulturowego i krajobrazu oraz kształtowanie ładu przestrzennego, jako podstaw prawidłowego i efektywnego rozwoju gminy z poszanowaniem uwarunkowań środowiskowych. Ochrona ta przejawiać się może głównie w zapewnieniu ciągłości systemu przyrodniczego.

Lokalny korytarz ekologiczny – dolina Huczwy, nie powinien ucierpieć w wyniku realizacji kierunków zagospodarowania przestrzennego wyznaczonych w planie miejscowym. Teren rekreacji, sportu i turystyki, który ma wykorzystywać istniejące walory przyrodnicze oraz ewentualnie wzbogacić je o nowy element – zbiornik retencyjny, nie wpłynie negatywnie na ciągłość lokalnego korytarza.

Nie znajduje się przesłanek do stwierdzenia, iż ustalenia projektu planu wpłyną negatywnie na funkcjonowanie korytarzy ekologicznych.

7.4. Oddziaływanie na otulinę biologiczną cieków i zbiorników wodnych

W projekcie planu miejscowego wyznaczono tereny usług sportu i rekreacji, który będzie wykorzystywać istniejące walory przyrodnicze doliny rzeki Huczwy oraz istniejące możliwości terenów HOSIR. Ustalenia projektu planu nie wpłyną negatywnie na rzekę Huczwę.

Plan Zagospodarowania Województwa Lubelskiego, przyjęty Uchwałą Nr XI/162/2015 Sejmiku Województwa Lubelskiego z dnia 30 października 2015 r. wyznacza poprawę warunków aerosanitarnych, jako jeden z kierunków rozwoju przestrzennego w zakresie jakości środowiska. Jednym z warunków realizacji ww. kierunku powinna być rewaloryzacja zdegradowanych dolin rzecznych, poprzez m. in.:

- sukcesywną likwidację zabudowy substandardowej znajdującej się na terenach zalewowych,
- możliwie pełny odzysk powierzchni biologicznie czynnej poprzez eliminowanie funkcji terenów pod sztuczną nawierzchnią (placów, składów, targowisk itp.),
- likwidowanie niekontrolowanych punktów zrzutu ścieków,
- rekultywację (bądź usunięcie) skażonych toksycznie gleb łąkowych,
- likwidację śmietnisk, wysypisk, gnojowisk, gruzowisk, złomowisk,
- odtwarzanie nadrzecznych zadrzewień i zakrzewień (łęgów).

Dolina rzeki Huczwy w Hrubieszowie wskazana została jako priorytetowa dla ww. działań rewaloryzacyjnych.

Ustalenia projektu planu nie ustanawiają nowych terenów inwestycyjnych w najbliższym sąsiedztwie rzeki Huczwy, wyznaczając kontynuację sportowego i rekreacyjnego wykorzystania terenów położonych w granicach analizowanego obszaru, z dodatkiem funkcji usługowej (US). Powyższe umożliwi pełniejsze wykorzystanie rzeki i zwiększenie jej walorów sportowych i rekreacyjnych, zwłaszcza dla mieszkańców miasta. Realizacja tego kierunku zagospodarowania nie powinna wiązać się ze znacznym ubytkiem powierzchni biologicznie czynnej, a znacząco poprawi percepcję terenu nad Huczwą przez mieszkańców Hrubieszowa i zachęci ich do częstszego odwiedzania doliny rzeki.

Wyznaczenie w projekcie planu miejscowego, w sąsiedztwie rzeki Huczwy, terenów zieleni urządzonej (ZP) pozwala stwierdzić, że powierzchnia biologicznie czynna nie będzie ulegała uszczuplaniu.

Podobny cel mają zapisy projektu planu miejscowego dotyczące możliwości lokalizowania na terenie Obszaru nr 2 sieci i urządzeń infrastruktury technicznej. Realizacja ww. przedsięwzięć nie powinna wiązać się z ubytkiem powierzchni biologicznie czynnej a znacząco poprawi percepcję łąk nad Huczwą przez mieszkańców Hrubieszowa i zachęci ich do częstszego odwiedzania doliny rzeki. Powyższe przedsięwzięcia z powodzeniem wpisać można w zakres rewaloryzacji doliny rzeki Huczwy.

Ustalenia projektu planu miejscowego dotyczące odprowadzenia ścieków i obowiązku podczyszczania wód opadowych z substancji ropopochodnych pozwalają zakładać, że zastosowanie się do tych zapisów zapewni niezachwiane funkcjonowanie otuliny biologicznej cieków i zbiorników wodnych.

7.5. Oddziaływanie na stosunki wodne

Ważnym elementem służącym ochronie wód jest prawidłowa gospodarka wodno-ściekowa w obszarze planu. W planie wprowadza się zakaz wprowadzenia do ziemi ścieków, z wyłączeniem wód opadowych i roztopowych, zakaz wykonywania prac ziemnych powodujących zmiany stanu wody na gruncie ze szkodą dla gruntów sąsiednich i nakazuje się odprowadzanie ścieków bytowych w oparciu o miejski system kanalizacji sanitarnej, która będzie odprowadzała ścieki bytowe i komunalne do oczyszczalni ścieków. W celu ograniczenia negatywnego oddziaływania powiększenia terenu cmentarza funkcjonują również strefy ochrony sanitarnej. W których stosuje się zakazy, nakazy i ograniczenia wynikające bezpośrednio z ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych. Ustalenia projektu planu pozostają bez wpływu na dotychczasowe funkcjonowanie tych stref.

Ustalenia projektów planów mogą stać się przyczyną ograniczenia naturalnej retencji wód opadowych w glebie na skutek zajęcia ich powierzchni przez zabudowę i inne elementy zagospodarowania. Mimo zapisów dotyczących zachowania powierzchni biologicznie czynnej na działkach budowlanych, zmiany mogą wpłynąć na zwiększenie się poziomu i szybkości spływu powierzchniowego, co w konsekwencji może doprowadzić do zaburzenia reżimu cieków je odwadniających. Zmiany te nie powinny być zauważalne w skali lokalnej. Zaznaczyć należy przy tym, że zgodnie z ustaleniami projektu planu zagospodarowanie.

7.6. Oddziaływanie na pozostałe elementy środowiska

7.6.1. Różnorodność biologiczna

Planowane kierunki zagospodarowania obszarów objętych planem spowodują w nieznacznym stopniu zmiany różnorodności biologicznej. Pozytywny wpływ na bioróżnorodność będą miały ustalenia dotyczące nakazu utrzymania zieleni urządzonej w przestrzeni publicznej przy zastosowaniu kompozycji i właściwego doboru gatunkowego oraz wprowadzenie zakazu lokalizowania przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem sieci i urządzeń infrastruktury technicznej na obszarze objętym opracowaniem. Niekorzystne zmiany wiązać się będą głównie z lokalizacją obiektów, wraz z towarzyszącą im infrastrukturą. W przypadku realizacji ustaleń planu część powierzchni zostanie utwardzona i zabudowana, co spowoduje zmniejszenie powierzchni aktywnej przyrodniczo.

Podsumowując, zmiana planu nie powinna mieć istotnego negatywnego oddziaływania na lokalny i regionalny system przyrodniczy.

Potencjalne przekształcenia w obrębie szaty roślinnej będą wpływać na stan liczebnościowy i skład gatunkowy świata zwierząt. Zaleca się, aby każdorazowe usunięcie drzew lub krzewów odbywało się w terminach uwzględniających sezony lęgowe gatunków objętych ochroną gatunkową, zwłaszcza ptaków, tj. między 15 października a 1 marca oraz zgodnie z przepisami odrębnymi, w szczególności dotyczącymi ochrony gruntów rolnych i leśnych oraz ochrony terenów zieleni i zadrzewień (w tym usuwania drzew i krzewów).

7.6.2. Ludzie

Realizacja ustaleń planu nie może być przyczyną zupełnej degradacji wartości przyrodniczej obszaru, jednak każda zmiana sposobu zagospodarowania terenu z przeznaczeniem na cele antropogeniczne wiąże się z wpływem na środowisko przyrodnicze. Charakter i rozmiar oddziaływań zależy od przeznaczenia i wielkości elementu tworzącego zmianę.

Realizacja ustaleń projektu planu dotycząca terenu usług sportu i rekreacji nie wpłynie korzystnie na warunki i komfort życia mieszkańców. Należy zwrócić uwagę na funkcję klimatyczną zieleni na tym terenie, która przekłada się pozytywnie na zdrowie człowieka. Ponadto rozszerzenie funkcjonalnych i technicznych możliwości terenów sportu i rekreacji spowoduje wzrost atrakcyjności oferty HOSIR.

Do negatywnych oddziaływań realizacji planu należy potencjalny wzrost poziomu hałasu i zanieczyszczeń towarzyszący organizowanym na terenie HOSIR wydarzeniom sportowym i kulturalnym.

Odpady będą zbierane selektywnie, zgodnie z przepisami obowiązującymi na terenie gminy.

Nie przewiduje się, aby wprowadzane zmiany w zagospodarowaniu miały znaczący wpływ na zdrowie lub życie ludzi, ponieważ w planie ustalono standardy akustyczne oraz zasady gromadzenia odpadów.

7.6.3. Zwierzęta i rośliny

Bezpośrednim zagrożeniem dla każdej biocenozy jest bezpośrednio oddziaływanie człowieka między innymi poprzez nadmierną eksploatację siedlisk, pozbawienie gleby jej naturalnej szaty roślinnej. Realizacja ustaleń planu nie spowoduje poważnych zagrożeń i zubożenia różnorodności fauny i flory na obszarach opracowania. Prognozuje się, że ewentualna wycinka drzew związana z realizacją ustaleń planu ulegnie odtworzeniu w postaci zieleni towarzyszącej. Pozytywny wpływ na szatę roślinną będą miały ustalenia dotyczące wyznaczenia terenu zieleni urządzonej z możliwym udziałem zieleni wysokiej.

Podsumowując, nie przewiduje się, aby ww. zmiany negatywnie oddziaływały na faunę i florę, na co wpływ ma również brak udokumentowanych siedlisk chronionych gatunków roślin i zwierząt na tych terenach.

7.6.4. Woda

Powierzchnie utwardzone mogą zostać zrealizowane w postaci miejsc postojowych, ciągów pieszo-jezdnych i infrastruktury towarzyszącej zbiornikowi wodnemu. Przyczyni się to do zintensyfikowania spływów powierzchniowych wód opadowych i roztopowych (w tym potencjalnie zanieczyszczonych).

Wody te, odprowadzane systemem melioracyjnym, mogą przyczynić się do spadku jakości wód. Planowane zmiany przestrzenne mogą wywierać nieznaczny wpływ na jakość wód, w związku z powyższym zaleca się stosowanie rozwiązań technicznych umożliwiających zachowanie czystości wód powierzchniowych, takich jak np. separatory.

Zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły celem środowiskowym dla JCWP (w zależności od wyników aktualnej oceny stanu) jest:

- utrzymanie/osiągnięcie dobrego stanu/potencjału ekologicznego wód bądź utrzymanie bardzo dobrego/maksymalnego stanu/potencjału ekologicznego wód,
- utrzymanie/osiągnięcie dobrego stanu chemicznego wód. Natomiast celem środowiskowym dla JCWPd jest:
- utrzymanie/osiągnięcie dobrego stanu chemicznego,
- utrzymanie/osiągnięcie dobrego stanu ilościowego wód.

Stan wód powierzchniowych oraz podziemnych występujących na analizowanym obszarze oceniono jako zły. W związku z powyższym celem środowiskowym JCWP i JCWPd, na obszarze opracowania jest osiągnięcie stanu dobrego lub wyższego. Ustalenia planów miejscowych, przy realizacji i funkcjonowaniu poszczególnych inwestycji zgodnie z przepisami prawa, nie wpłyną na pogorszenie stanu/potencjału ekologicznego wód oraz nie powinny stanowić zagrożenia dla osiągnięcia celów środowiskowych określonych w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły.

Ustalenia planów miejscowych mogą mieć wpływ na ograniczenia naturalnej retencji wód opadowych w glebie na skutek zajęcia ich powierzchni przez zabudowę i inne elementy. Mimo zapisów dotyczących zachowania powierzchni biologicznie czynnej na działkach budowlanych, zmiany wpłyną na zwiększenie się poziomu i szybkości spływu powierzchniowego, co w konsekwencji może doprowadzić do zaburzenia reżimu cieków je odwadniających. Zmiany te nie będą zauważalne w skali lokalnej.

7.6.5. Powietrze

Projektowane zagospodarowanie przestrzenne terenów na obszarze objętym opracowaniem nie stanowi istotnych zagrożeń dla stanu jakości powietrza atmosferycznego. Zieleń zorganizowana usytuowana wpłynie pozytywnie na ochronę powietrza przed jego lotnymi oraz pyłowymi zanieczyszczeniami, a jej wysoki charakter niewątpliwie będzie zwiększał wilgotność powietrza.

Niepożądany wpływ realizacji wyznaczonych kierunków zagospodarowania na stan powietrza atmosferycznego będzie ograniczony. Realizacja ustaleń planu może doprowadzić do zanieczyszczeń związanych z eksploatacją zabudowy przemysłowej. Ustalenie zaopatrzenia w energię ciepłą w oparciu o miejską sieć ciepłowniczą lub indywidualne źródła ciepła z zastosowaniem technologii bezemisyjnych lub paliw i technologii niskoemisyjnych, zgodnie z przepisami odrębnymi nie powinno zwiększyć obecnego poziomu zanieczyszczenia.

Projektowane zagospodarowanie przestrzenne terenów nie stanowi istotnych zagrożeń dla stanu jakości powietrza atmosferycznego w zakresie emisji pyłów i gazów.

7.6.6. Powierzchnia ziemi

Realizacja ustaleń projektu planu nie spowoduje wielkoskalowych przekształceń rzeźby terenu.

Innymi skutkami poszerzenie cmentarza będzie wzrost emisji zanieczyszczeń do powietrza związany ze zwiększonym ruchem pojazdów, spalaniem zniczy i powstawaniem odpadów. Oddziaływania te pomimo znacznej intensywności będą miały charakter krótkotrwały. Największym zagrożeniem dla środowiska związanym z funkcjonowaniem cmentarza jest możliwość skażenia gleby związkami chemicznymi pochodzącymi z rozkładu zwłok. Jest ono w znacznym stopniu ograniczone istnieniem w obszarze opracowania planu gleb średnioprzepuszczalnych.

Realizacja ustaleń projektu planu nie zmieni istotnie aktualnego ukształtowania terenu tego obszaru, a zieleń urządzona wpłynie korzystnie na warunki i komfort życia mieszkańców.

7.6.7. Krajobraz

Realizacja ustaleń projektu planu doprowadzi do nieznacznych zmian w fizjonomii krajobrazu, związane z możliwością powstania nowej zabudowy lub przebudowy istniejącej. Nie będzie to wpływ znaczny, ponieważ wyznaczenie terenu zieleni urządzonej zachowuje częściowo obecny tam łęg topolowy.

Ustalenia projektu planu w zakresie ochrony krajobrazu wystarczająco zabezpieczają krajobraz i wymagania kształtowania ładu przestrzennego.

7.6.8. Klimat

Realizacja zapisów projektu planu nie spowoduje negatywnego oddziaływania na klimat. Należy zwrócić uwagę na funkcję klimatyczną zieleni na obszarze objętym planem, mającej pozytywny wpływ na bioklimat. Szczególnie ważne staje się to latem, gdy powstaje swoista wyspa ciepła w mieście. Ponadto specyfika planowanych zmian upoważnia do stwierdzenia, że suma emisji zanieczyszczeń energetycznych i komunikacyjnych nie wywoła zmian odczuwalnych w skali ponadlokalnej i nie wpłynie na efekt cieplarniany. Z kolei obserwowane zmiany klimatyczne, polegające na dużej zmienności zjawisk pogodowych i wzroście średniej temperatury powietrza, częstszym występowaniu zjawisk typu: trąby powietrzne, silne ulewy, gradobicia, ale i również długie okresy bezopadowe, nie będą negatywnie oddziaływać na planowaną zabudowę.

Wobec powyższego charakter i skala zmian w polityce zagospodarowania przestrzennego obszaru, nie dają podstaw do przewidywania niekorzystnych zmian w klimacie czy mikroklimacie analizowanego obszaru i terenów sąsiednich.

7.6.9. Zasoby naturalne

W obszarze planu nie występują udokumentowane złoża surowców naturalnych, zatem nie wystąpi oddziaływanie realizacji ustaleń planistycznych na ten składnik środowiska przyrodniczego.

7.6.10. Zabytki

Ustalenia planów miejscowych nie będą oddziaływały negatywnie na zabytki. Wyznaczone kierunki zagospodarowania przewidują, że wszystkie działania dotyczące obiektów i obszarów objętych ochroną konserwatorską należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. W przypadku natrafienia podczas robót ziemnych na zabytki i obiekty archeologiczne, należy wstrzymać prace, zabezpieczyć znalezisko i powiadomić o odkryciu

WUOZ. Kontynuacja tych robót będzie możliwa po wykonaniu badań ratowniczych pod stałym nadzorem archeologicznym.

7.6.11. Dobra materialne

Realizacja projektu planu nie spowoduje negatywnych oddziaływań na dobra materialne. Realizacja nowej zabudowy nie wpłynie negatywnie na już istniejące w sąsiedztwie obiekty. Realizacja ustaleń projektu planu nie spowoduje zniszczenia lub degradacji żadnych dóbr materialnych w postaci budynków, dróg, linii kolejowych itp.

7.7. Oddziaływanie transgraniczne

Miasto Hrubieszów jest położone w obszarze przygranicznym, jednak realizacja projektowanych ustaleń nie wywoła znaczących konsekwencji w środowisku, których charakter mógłby posiadać znaczenie transgraniczne. Skala przedsięwzięć zaproponowanych do realizacji ma charakter lokalny i ewentualne negatywne oddziaływanie tych przedsięwzięć będzie miało lokalny zasięg.

Realizacja ustaleń projektu planu nie spowoduje możliwości wystąpienia transgranicznego oddziaływania na środowisko pochodzącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie zachodzi więc potrzeba przeprowadzania postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko.

7.8. Syntetyczne zestawienie wpływu realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego wraz z określeniem ich charakteru

Analiza specyficznych uwarunkowań lokalnego środowiska przyrodniczego oraz ustaleń zawartych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pozwala określić przewidywane zmiany, jakie może wprowadzić realizacja jego zapisów na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego oraz przyszłe zagospodarowanie rozpatrywanego obszaru. Plan wprowadza tereny zróżnicowane pod względem funkcjonalnym, które zostały wyznaczone na obszarze w znacznym stopniu już zainwestowanym. Przeważającą część obszaru objętego planem stanowią będą tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej oraz tereny zielone (ogródki działkowe i zieleń łąkowa).

W związku z realizacją zapisów zawartych w projekcie planu przewiduje się różnorodny wpływ zachodzących zjawisk na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego. Podstawowym elementem rozróżniającym charakter zachodzących oddziaływań jest ich kierunek wpływu, który może być pozytywny lub negatywny. Przewidywane oddziaływania na środowisko mogą mieć charakter bezpośredni (związany z daną inwestycją czy też będący wyraźnym następstwem podjętych działań) lub pośredni (związany z już istniejącymi okolicznościami lub dodatkowymi przedsięwzięciami, które są ze sobą powiązane). Biorąc pod uwagę okres występowania wyróżnia się oddziaływania chwilowe, stałe, krótkoterminowe i długoterminowe. Największe znaczenie przypisuje się oddziaływaniom o charakterze długoterminowym, gdyż występują one od zakończenia danego działania i trwają wraz z funkcjonowaniem zrealizowanych przedsięwzięć. Znaczna część oddziaływań ma charakter skumulowany - jest wynikiem nałożenia się na siebie różnorodnych czynników, które przyczyniają się do wygenerowania pozytywnego bądź negatywnego wpływu na środowisko przyrodnicze.

Przewidywane oddziaływanie na środowisko, będące skutkiem ustaleń projektu planu – podsumowanie.

Potencjalny wpływ realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	Potencjalny wpływ	Kierunek wpływu	Charakter wpływu	Czas trwania
Różnorodność biologiczna	Wyznaczenie terenów wolnych od zabudowy (ZP) na cennym przyrodniczo obszarze	P	P	D, S
Ludzie	Wyznaczenie terenów usług sportu i rekreacji	P	B, P, S	D
	Wzrost uciążliwości akustycznych i pylenia związanych z pracami budowlanymi	N	P, W	K, C

Zwierzęta	Wyznaczenie terenów wolnych od zabudowy na cennym przyrodniczo obszarze	P	P	D, S
Rośliny	Wyznaczenie terenów wolnych od zabudowy (ZP) na cennym przyrodniczo obszarze	P	P	D, S
Wody podziemne	Wzrost uszczelnienia powierzchni terenu i związane z tym ograniczenie poziomu infiltracji	N	P, S	Ś
Powietrze	Wzrost pylenia w trakcie realizacji inwestycji	N	P, S	K, C
Klimat akustyczny	Emisja hałasu w trakcie realizacji inwestycji	N	P, S	Ś, C
Powierzchnia ziemi	Degradacja pokrywy glebowo-roślinnej w trakcie realizacji inwestycji	N	W	K, S
	Powstawanie lokalnych utwardzeń i przekształceń powierzchni terenu	N	P	D, S
	Wzrost ilości wytwarzanych odpadów	N	S	D
Zasoby naturalne	Wzrost zużycia wody wraz ze wzrostem zainwestowania	N	P, S, W	D
	Wyznaczenie terenów wolnych od zabudowy na cennym przyrodniczo obszarze	P	P	D, S
Dobra materialne	Rozwój dóbr materialnych	P	S	D

Oznaczenia: Kierunek wpływu: P – pozytywny; N – negatywny

Charakter wpływu: B – bezpośredni; P – pośredni; W – wtórny; S – skumulowany

Czas trwania: K – krótkoterminowe; Ś – średnioterminowe; D – długoterminowe; S – stałe; C – chwilowe

W powyższym zestawieniu tabelarycznym przedstawiono różnego rodzaju przewidywane oddziaływania na środowisko projektu planu, w tym również te o charakterze skumulowanym. Występowanie oddziaływań skumulowanych będzie głównie związane z lokalizacją poszczególnych przedsięwzięć. Kumulacja może wystąpić przede wszystkim w przypadku realizowania i funkcjonowania podobnych przedsięwzięć w tym samym czasie na tym samym terenie. Część z tych oddziaływań można wyeliminować lub ograniczyć stosując odpowiedni dobór terminów prac budowlanych czy nowoczesne, prośrodowiskowe technologie prowadzenia tych prac i produkcji.

8. Przewidywane znaczące oddziaływanie na środowisko wynikające z ustaleń planu

Realizacja projektu planu może spowodować okresowe negatywne oddziaływanie na środowisko, a mianowicie zwiększenie poziomu hałasu - spowodowane przez procesy inwestycyjne, zmierzające do budowy nowych obiektów oraz przebudowy, nadbudowy i rozbudowy obiektów istniejących. Ponadto może spowodować negatywne oddziaływania na środowisko w zakresie wzrostu zanieczyszczeń powietrza, degradacji gleb pod terenami zainwestowanymi oraz ograniczenia powierzchni biologicznie czynnej. Niemniej jednak duża część terenów przewidzianych do zainwestowania została już zagospodarowana.

Podsumowując nie przewiduje się zatem, aby realizacja ustaleń planu miała znaczący i długotrwały wpływ na jakość środowiska naturalnego.

9. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji ustaleń planu miejscowego

W celu zachowania bioróżnorodności, utrzymania zdolności ekosystemów do odtworzenia zasobów przyrodniczych oraz odpowiedniego kształtowania krajobrazu kulturowego, jako działań ograniczających negatywne oddziaływanie zgodne z projektem planu miejscowego, należy dążyć do zintegrowania procesów rozwojowych zabudowy z zabezpieczeniem przestrzennego i funkcjonalnego systemu wszystkich elementów przyrody. Działania te polegać będą na:

- 1) ochronie zieleni, w tym:

- maksymalnym zachowaniu i ochronie istniejących kompleksów leśnych, z uwzględnieniem potrzeb i zamierzeń właścicieli nieruchomości,
 - maksymalne wykorzystanie istniejącego zadrzewienia w kształtowaniu zagospodarowania działek;
- 2) ochronie wód powierzchniowych i podziemnych, w tym:
- dążeniu do osiągnięcia planowanej czystości wód powierzchniowych;
 - zakazowi odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do gruntu i wód powierzchniowych z powierzchni potencjalnie zanieczyszczonych, zgodnie z warunkami określonymi w przepisach odrębnych;
- 3) ochronie jakości powietrza atmosferycznego, w tym:
- sukcesywnego przechodzenia na paliwa bezpieczne ekologicznie, w systemie ogrzewania indywidualnego (gaz, olej opałowy, także energia elektryczna) szczególnie w rejonach dużych zgrupowań zabudowy.
 - wykorzystanie odnawialnych źródeł energii, takich jak energia termalna, nie stanowiących przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz zgodnie z przepisami odrębnymi.
- 4) ochronie przed uciążliwością akustyczną, w tym:
- stosowaniu w budynkach materiałów o zwiększonej izolacyjności akustycznej,
 - poprawie stanu nawierzchni dróg publicznych,
 - realizacji inwestycji zmniejszających narażenie na hałas komunikacyjny (w szczególności m. in. pasów zieleni izolacyjnej) oraz sukcesywne eliminowanie technologii i urządzeń przekraczających dopuszczalne normy hałasu;
 - wytworzenie buforu pomiędzy istniejącą zabudową mieszkaniową zagrodową a nowymi terenami zabudowy usługowej lub produkcyjnej, w celu ograniczenia możliwych uciążliwości, w tym związanych z hałasem.
- 5) ochronie wartości krajobrazu kulturowego, w tym:
- utrzymaniu ciągłości przestrzennej i funkcjonalnej obszarów o zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej oraz przeciwdziałanie chaotycznemu lokalizowaniu zabudowy,
 - kształtowaniu nowej zabudowy w poszanowaniu dla tradycji architektonicznej regionu oraz sąsiadujących terenów.

10. Rozwiązania alternatywne

Ustalenia projektów planów nawiązują do ustaleń polityki przestrzennej gminy określonej w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, gdzie wskazane zostały obszary przewidziane do rozwoju zabudowy. W procesie opracowywania projektu planu, kierowano się zasadą zrównoważonego rozwoju, tzn. starano się wybierać te spośród wielu rozwiązań alternatywnych, które najlepiej łączą potrzeby społeczne, ekonomiczne i ochrony środowiska. Wariantowane założenia planistyczne umożliwiły przedstawienie szeregu rozwiązań alternatywnych. Brały one pod uwagę zmianę intensywności i charakteru zabudowy oraz zasięgu terenów inwestycyjnych, a także różne i różne zasady obsługi komunikacyjnej.

11. Odniesienie do celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym

Polityka zagospodarowania przestrzennego powinna opierać się na zasadzie zrównoważonego rozwoju, zdefiniowanej w raporcie G. H. Brundtland "Nasza wspólna przyszłość" (1987 r.) opracowanym przez Światową Komisję Środowiska i Rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych. Zasada zrównoważonego rozwoju stała się podstawą do określania poszczególnych celów ochrony środowiska szczebla międzynarodowego. Zasady te zapisane są w Konwencjach Europejskich, które ratyfikowane zostały także przez Polskę. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu wspólnotowym, zostały zapisane w uchwałach, dyrektywach i rozporządzeniach Rady Unii Europejskiej. Dokumenty te, oraz ich zapisy mają swoje odzwierciedlenie w prawodawstwie polskim, co wynika z obowiązku jego dostosowania do prawa europejskiego, a także międzynarodowego. Cele ochrony środowiska

określone w polskich ustawach i rozporządzeniach są zatem realizacją postanowień wyższego szczebla prawodawstwa.

Akty i dokumenty prawa międzynarodowego oraz wspólnotowego:

- 1) Konwencja z Rio de Janeiro o różnorodności biologicznej

Dokument ustanowiony podczas Konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Środowiska i Rozwoju w Rio de Janeiro w dniach 3–14 czerwca 1992 r. zatwierdzony w imieniu Wspólnoty Europejskiej 25 października 1993 roku. Jej celem jest wspieranie współpracy państw i organizacji pozarządowych w działaniach mających na celu przewidywanie i zapobieganie pierwotnym przyczynom znacznego zmniejszania się lub utraty różnorodności biologicznej, z powodu jej istotnego znaczenia oraz znaczenia ekologicznych, genetycznych, społecznych, ekonomicznych, naukowych, edukacyjnych, kulturowych, rekreacyjnych i estetycznych elementów różnorodności biologicznej. Zapisy planu miejscowego przewidują m.in. kształtowanie struktury środowiska w sposób stymulujący utrzymanie lub wzrost różnorodności biologicznej, co zgodne jest z zapisami konwencji.

- 2) Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory

Dokument ma na celu zapewnienie różnorodności biologicznej poprzez ochronę siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory na terytorium Państw Członkowskich Wspólnoty Europejskiej. Podejmowane działania mają przyczynić się do zachowania lub odtworzenia siedlisk przyrodniczych oraz gatunków dzikiej flory i fauny, a także być zgodne z wymaganiami gospodarczymi, społecznymi, kulturowymi oraz regionalnymi i lokalnymi uwarunkowaniami. W oparciu o zapisy niniejszej dyrektywy ustanowiona została międzynarodowa obszarowa ochrona przyrody Natura 2000 mająca za zadanie zachowanie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków, uznanych za cenne i zagrożone w skali całej Europy, jak również ochronę różnorodności biologicznej.

Akty prawa i dokumenty krajowe:

- 1) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. 2024 poz. 54)

Dokument określa zasady ochrony środowiska oraz warunki korzystania z jego zasobów, z uwzględnieniem wymagań zrównoważonego rozwoju, a w szczególności zasady ochrony zasobów środowiska, warunki wprowadzania substancji lub energii do środowiska, koszty korzystania ze środowiska, obowiązki organów administracji, a także odpowiedzialność i sankcje za podejmowane działania.

- 2) Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. 2023 poz. 977 z późn. zmianami)

Dokument określa zasady kształtowania polityki przestrzennej przez jednostki samorządu terytorialnego i organy administracji rządowej, a także zakres i sposoby postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy, przyjmując ład przestrzenny i zrównoważony rozwój jako podstawę tych działań. Plan miejscowy powinien zwracać szczególną uwagę na zagadnienia związane z wymaganiami ład przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury, wymaganiami ochrony środowiska, w tym gospodarowania wodami i ochrony gruntów rolnych i leśnych, wymaganiami ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, wymaganiami ochrony zdrowia oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia, a także potrzeby osób niepełnosprawnych, zachowanie walorów architektonicznych i krajobrazowych, walorów ekonomicznych przestrzeni, prawa własności. Ponadto uwzględniać powinien potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa, potrzeby interesu publicznego, potrzeby w zakresie rozwoju infrastruktury technicznej, w szczególności sieci szerokopasmowych. Projekt planu miejscowego zakłada utrzymanie ciągłości przestrzennej i funkcjonalnej obszarów o zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej oraz przeciwdziałanie chaotycznemu lokalizowaniu zabudowy, eksponowanie poprzez zabiegi kompozycyjne obszarów i obiektów o dużych wartościach przyrodniczych i krajobrazowych (dominant kulturowo-znaczeniowych, wysokościowych), kształtowanie nowej zabudowy w poszanowaniu dla tradycji architektonicznej regionu oraz sąsiadujących terenów.

- 3) Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. 2023 poz. 1336 z późn. zmianami)

Dokument określa cele, zasady i formy ochrony przyrody żywej i nieożywionej oraz krajobrazu, rozumianej jako zachowania zrównoważonego użytkowania oraz odnawialności zasobów, tworów i składników przyrody.

Ponadto projekt planu miejscowego odnosi się w swoich założeniach i ustaleniach do następujących przepisów:

- 1) Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. 2023 r. poz. 1094 z późn. zmianami),
- 2) Ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz.U. 2023 poz. 1587 z późn. zmianami),
- 3) Ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. prawo wodne (t.j. Dz. U. 2023 poz. 1478 z późn zmianami),
- 4) Ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (t.j. Dz. U. 2023 poz. 1356 z późn. zmianami),
- 5) Ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. 2023 poz. 633 z późn. zmianami),
- 6) Ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. 2022 poz. 840 z późn. zmianami),
- 7) Ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t. j. Dz. U. 2024 poz. 82 z późn. zmianami).

12.Ocena zgodności projektu zmiany planu z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi oraz ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Hrubieszowa dla części terenu położonego przy ul. Nowej oraz projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Hrubieszowa – teren rekreacji i sportu jest zgodny z wnioskami z opracowania ekofizjograficznego dla miasta Hrubieszowa, opracowanego w lipcu 2003 r., wraz z aneksem z 2014 r., a także nie narusza ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Hrubieszów przyjętego Uchwałą Nr LIV/352/2014 Rady Miejskiej w Hrubieszowie z dnia 23 maja 2014 r., zmienionego Uchwałą Nr XLVI/353/2017 Rady Miejskiej w Hrubieszowie z dnia 29 listopada 2017 r. oraz Uchwałą Nr XLII/379/2022 Rady Miejskiej w Hrubieszowie z dnia 31 marca 2022 r., w zakresie:

- 1) Przeznaczenia terenów i warunków zagospodarowania,
- 2) Zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
- 3) Zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
- 4) Parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu,
- 5) Warunków zagospodarowania terenów i ograniczeń w ich użytkowaniu,
- 6) Przebudowy, rozbudowy i budowy systemu komunikacji oraz infrastruktury technicznej,
- 7) Sposobu i terminu tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów.

Zaprojektowane funkcje, przy zachowaniu wszystkich zakazów i nakazów dotyczących ochrony środowiska, nie powinny stwarzać zagrożeń dla środowiska przyrodniczego oraz zdrowia i życia ludzi.

13.Przewidywane metody analizy skutków realizacji postanowień planu oraz częstotliwości jej przeprowadzania

W ramach metod analizy skutków realizacji postanowień projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Hrubieszowa dla części terenu położonego przy ul. Nowej oraz projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Hrubieszowa – teren rekreacji i sportu, proponuje się kontrolę m.in.: zasięgu przestrzennego planowanej zabudowy, wpływu prac budowlanych na środowisko, itp., w celu ograniczenia przekształceń środowiska, podczas realizacji zapisów wynikających z projektu planu. Proponuje się monitoring z zakresu badania wskaźnika zainwestowania, w tym wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej na obszarach inwestycji, sprawdzania rodzaju i adekwatności lokowanych funkcji w kontekście przeznaczenia terenu ustalonego w planie a także zachowania wymogów dotyczących zasad ochrony środowiska. Analiza skutków realizacji planu w powyższym zakresie, powinna następować każdorazowo przy realizacji zgodnej z

planem, kolejnych obiektów budowlanych. Dla zachowania przejrzystości, proponuje się pominąć elementy, które kontrolowane są przez powołane do tego instytucje w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, a stanowiące istotny element kontroli stanu środowiska jak np. czystość wód powierzchniowych oraz jakość powietrza atmosferycznego.

14. Podsumowanie

Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Hrubieszowa – HOSIR, pozwalają na realizację założeń polityki przestrzennej określonej w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Hrubieszowa poprzez wyznaczenie terenu sportu i rekreacji. Proponowane strefy funkcjonalne, ich rozmieszczenia i powiązania, a także zastosowane parametry i wskaźniki opisujące obiekty antropogeniczne umożliwią racjonalne wykorzystywanie przestrzeni możliwej do zainwestowania oraz przyczynią się pozytywnie na zachowanie i ochronę środowiska w niektórych aspektach, np. w zakresie ochrony wód, poprawy jakości powietrza, ochrony krajobrazu czy ochrony dziedzictwa kulturowego. Ustalenia projektu planu w sposób wystarczający chronią zdrowie i życie mieszkańców i użytkowników terenu oraz zabezpieczają wysoki standard ich życia w aspektach społecznym i ekonomicznym.

Analiza prognozowanych oddziaływań na środowisko wskazuje, że ustalenia planu nie będą wykazywały znaczących negatywnych oddziaływań na środowisko. Zaleceniem do dalszych prac jest ściśle przestrzeganie zasad zagospodarowania terenów ustalonych w projekcie planu, w dalszym rozwoju terenów objętych opracowaniem oraz monitoringu zmian w środowisku wywołanych dalszym rozwojem przestrzennym obszaru. Monitorowanie postępów zmian powinno następować w oparciu o wydawane na podstawie planu miejscowego pozwolenia na budowę. Analizy zmian w zagospodarowaniu obszaru powinny być dokonywane przynajmniej raz podczas kadencji lokalnych władz samorządowych na podstawie inwentaryzacji urbanistycznej i analizy obowiązujących przepisów odrębnych.

15. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko wykonana dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Hrubieszowa – HOSIR. Dzięki opracowaniu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, opartego swoimi ustaleniami na aktualnym studium, system polityki przestrzennej miasta, stanie się bardziej klarowny i będzie lepiej regulował stan ładu przestrzennego, w wyniku uwzględnienia aktualnych uwarunkowań środowiskowych oraz stanu zagospodarowania. Wskazanie terenów inwestycyjnych, po wcześniejszym dokładnym zapoznaniu się z uwarunkowaniami przestrzennymi i środowiskowymi pozwoli na wykorzystanie potencjału obszaru objętego projektami planów, przy zachowaniu zasad ochrony środowiska i kształtowania krajobrazu przyrodniczego.

Opracowanie prognozy oddziaływania na środowisko, ma na celu ocenę realizacji ustaleń planów pod względem szeroko rozumianej ochrony zasobów środowiska, a także przedstawienie przewidywanych skutków dla stanu i funkcjonowania środowiska. Prognoza zawiera zakres przewidywanych przekształceń poszczególnych elementów środowiska w odniesieniu do poszczególnych terenów określonych projektami planów.

Granice obszaru objętego zmianą stanowi teren Hrubieszowskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji. Obszar objęty opracowaniem stanowi teren zalewowy, na którym, w przypadku wysokich stanów wody na rzece Huczwie, powstają zastoiska wody. W większej części jest to obszar zagospodarowany jako tereny sportowe (hala sportowa, boisko lekkoatletyczne, boiska gier zespołowych i pola gier) i rekreacyjne (zieleni urządzone i nieurządzone, komunikacja piesza). W zachodniej części obszaru objętego planem znajduje się niezagospodarowany jeszcze teren zmeliorowanej łąki. W części wschodniej obszaru objętego planem znajduje się fragment łągu topolowego, częściowo zdegradowanego osuszaniem.

Obszar położony jest w dolinie rzeki Huczwy, stanowiąc część regionalnego korytarza ekologicznego doliny Huczwy, pełniąc funkcję strefy łącznikowej pomiędzy obszarami Natura 2000 PLB060003 - Dolina Środkowego Bugu, PLH060035 Zachodniowołyńska Dolina Bugu a obszarami Natura 2000 PLB 060011 Ostoja Tyszowiecka i PLB 060017 Zlewnia Górnej Huczwy. Dolina Huczwy stanowiąca korytarz ekologiczny w obszarze miasta jest ekstensywnie użytkowana rolniczo i mimo że

w przeszłości pozbawiona została porastających ją lasów łągowych i olsowych to zachowała swą drożność. Miejski odcinek doliny Huczwy był zagospodarowywany w zróżnicowany sposób, a charakter urbanizacji był uzależniony od warunków naturalnych w dolinie, w szczególności od poziomu wód aluwialnych (im wyższy poziom zwierciadła, tym presja urbanizacyjna mniejsza).

Obszar jest wyposażony w infrastrukturę techniczną w stopniu wystarczającym. Znajdują się tam elektroenergetyczne linie średniego i niskiego napięcia (kablone i napowietrzne), odcinek sieci telekomunikacyjnej oraz kanalizacyjnej. Teren HOSIR-u wyposażony jest w oświetlenie.

Prognozowanymi zagrożeniami środowiska naturalnego, wynikającymi z ustaleń projektu planu miejscowego, jest zwiększenie emisji gazów i pyłów do powietrza atmosferycznego i wody na skutek postępującej urbanizacji, uwzględniającej przeznaczenie terenów na cele usługowe. Działania te mogą wpłynąć niekorzystnie na zdrowie ludzi i zwierząt, jednak nie przewiduje się, aby mogły one zaważyć w stopniu znaczącym na zdrowiu ludzi i zwierząt. Wzrost ogólnej liczby użytkowników terenu, a tym samym pojazdów oraz intensyfikacja procesów technologicznych spowodować może nasilenie się hałasu i wibracji, odpadów i ścieków.

Przekształceniom może ulec powierzchnia ziemi oraz w nieznacznym stopniu krajobraz, jednak zmiany te wynikać będą z postępującego procesu urbanizacji terenu. Zmiany te nie wpłyną negatywnie na istniejący krajobraz, ze względu na położenie i kontekst obszaru objętego projektem planu. W wyniku przeprowadzonej analizy stwierdza się, że nie występują konflikty pomiędzy terenami funkcjonalnym wyznaczonymi w projekcie planu a naturalnymi predyspozycjami terenu. Znaczące oddziaływanie na środowisko w trakcie realizacji założeń projektów planów wystąpi wyłącznie na terenach uruchamianych pod zabudowę w trakcie prac budowlanych (uciążliwość akustyczna, zapylenie).

Wdrożenie ustaleń projektu planu w życie nie spowoduje znaczącego oddziaływania na środowisko pod warunkiem zachowania wszelkich rozwiązań chroniących środowisko, wynikających z obowiązujących przepisów prawa, w tym wymogów dotyczących dotrzymania standardów jakości środowiska.

Realizacja założeń planu miejscowego prowadzić będzie także do osiągnięcia pozytywnych celów, w tym zwiększenia powierzchni terenów przewidzianych pod nowe inwestycje, rozwój dóbr materialnych oraz ochrony środowiska naturalnego na przykład poprzez regulację zasad gospodarki wodno-ściekowej. Zapisy dokumentu ustalają ponadto zakres ochrony obszarów naturalnych, wyrażające się w ochronie wartości środowiska przyrodniczego, kulturowego i krajobrazu oraz kształtowanie ładu przestrzennego jako podstaw prawidłowego i efektywnego rozwoju.

Wzrost potencjału obszaru opracowania leżącego na terenie miasta Hrubieszowa odbywał się będzie zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju, kładąc nacisk na zachowanie i ochronę walorów przyrodniczych, kulturowych i rolniczych, wykorzystując potencjał ekonomiczny i lokalizację przedmiotowych obszarów.